

In corpul ziarului:

O strălucită
demascare
a ațățătorilor
la război
și a crimalelor
planuri agresive
ale imperialismului

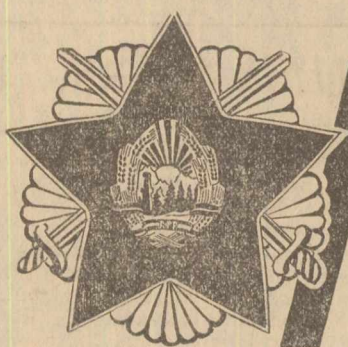
Marele discurs
rostit de A. I.
Vășinski în Comi-
teul Politic al
Adunării Genera-
le O. N. U.

ANUL VII Nr. 1612 P.

Taxa de francare plătită în numerar conf. aprobării Direcțiunii Generale P.

8 PAGINI 4 LEI

Miercuri 23 Noemb. 1949

România liberă

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, Str. Constantin Mille 5-7-9
Centr. tel. 6.34.93 - 6.34.94 - 6.34.95
Conf. Căc Postal Nr. 7796

ABONAMENTE: încep la 1 și 15 ale lunii
1 lună • 120 SALARIAȚI ȘI STUDENȚI
1 an lei 1400 • 1 lună lei 100
SERVICIUL ABONAMENTE TEL. 5.21.21

REDACTOR RESPONSABIL
NICULAE BELLU

Telegrama tov. Ana Pauker adresată Consiliului F.D.I.F.

CONSILIULUI FEDERAȚIEI DEMOCRATE
INTERNAȚIONALE A FEMEILOR

MOSCOVA

CASA CENTRALĂ A OAMENILOR ARTEI

Vă rog, să primiți, dragi surori, un salut fierbinte cu prilejul
sesiunii dela Moscova a Consiliului Federației Democratice Interna-
ționale a Femeilor.

Federația Democrată Internațională a Femeilor, în ale cărei
rânduri s'au strâns laolaltă zeci de milioane de femei din toate țări-
le, joacă un rol de seamă în lăcrare luptei duse de forțele păcii
impotriva imperialismului și politici sale de provocare a războiului.
Lupta dusă de F. D. I. F. este expresia voinței înflăcărâte a femeilor
muncitoare, a femeilor mame, a femeilor soții de a contribui la asig-
urarea păcii, libertății popoarelor și a unui viitor fericit pentru
copiii noștri.

Femeile din toată lumea și alături de ele toți luptătorii pentru
pace privesc cu încredere la lucrările voastre, fiind siguri că ho-
tărârile ce veți lua vor întări Federația Democrată Internațională
a femeilor, detașament puternic al mișcării front al partizanilor
păcii, care are în frunte invincibilă țara a socialismului, Uniunea
Sovietică.

Femeile din R. P. R. la parte la întărirea acestui front prin e-
forturile pe care le depun împreună cu întregul popor muncitor
pentru înfrângerea patriei lor, pentru construirea socialismului. Ei
sunt mândre că se află alături de surorile lor, eroicele femei sovie-
tice și alături de toate femeile care luptă în întreaga lume pentru
pace și progres.

Transmițându-vă salutul nostru frătesc, ne exprimăm convinge-
rea nesdrușită că forțele carecând ale democrației vor eși în
vingătoare din nobila luptă pe care o duc și vă urez din tot sufletul
noul succes în munca și lupta voastră.

ANA PAUKER

SĂ DĂM AVÂNT ARĂTURILOR DE TOAMNĂ

de GRIGORE CÂMPEANU

Președintele Comitetului Provizoriu
al județului Satu-Mare

Condusă și îndrumată de clasa
muncitoare în frunte cu Par-
tidul ei, țărănimea muncitoa-
re din județul nostru a realizat cu
succes planul însămânțărilor, dato-
rită mai ales eforturilor și muncii
constincioase a plășilor: Satu Mare
a realizat planul de însămânțări în
proporție de 109,2 la sută, Someș
100,1 la sută și Arad 106,6 la sută.

În felul acesta județul Satu-Mare
a realizat 100,4 la sută din cât fusese
programat, situându-se între pri-
mele județe ale regiunii a IV-a.

Terminând însămânțările de toam-
nă, nu înseamnă însă că s'a în-
cheiat campania agricolă de toamnă.
În fața noastră stă o nouă și impor-
tanta sarcină: realizarea planului a-
răturilor de toamnă.

Comitetele Provizorii trebuie să or-
ganizeze temeinic și cu răspundere
aceste munci. Ritmul de lucru spor-
it, atins în urma unei puternice
munci de lămurire din partea or-
ganizațiilor de Partid în campania
însămânțărilor de toamnă, nu tre-
buie să scadă. Iarna și înghețul
sunt în prag. Până la venirea lor, a-
răturile de toamnă trebuie termina-
te. Scopul este mare: ridicarea nive-
lului de trai al celor ce muncesc.
Lupta pentru realizarea integrală a
planului arăturilor de toamnă nu în-
seamnă altceva decât începerea de
pe acum a luptei pentru îndeplini-
rea Planului de Stat pe 1950, în sec-
torul agricol. Arăturile de toamnă
au ca rezultat sporirea recoltei. Ori,
acest lucru are o primordială impor-
tanță în lupta pe care o duc clasa
muncitoare, în frunte cu Partidul
nostru, pentru transformarea agri-
culturii noastre înapoiate, într-o a-
gricoltura socialistă înaltă.

Industria noastră socialistă cuce-
rește mereu noi și noi victorii. Tot
mai multe tractoare, pluguri, bato-
ze, unelte agricole de tot felul pă-
răscese curțile fabricilor și iau ca-
lea satelor înzestrând agricultura
cu mijloace moderne de lucru. La
rândul lor și țărânii muncitori le
revine sarcina de a obține o recoltă
tot mai ridicată, pentru ca cei ce
muncesc să aibă asigurată hrana
necesară. Asigurarea unui rod bogat

constituie deci o mărășă sarcină
pentru fiecare țărăn muncitor.

Fiecare plugar sărac și mijlocos,
cărui îi este dragă patria și poporul
muncitor, care vrea să ajungă la un
trai fericit și îndeputat, trebuie să
muncască din răsputeri și cu ră-
spundere pentru aceasta.

Asigurând hrana tovarășilor din
fabrici, acesta va putea să munces-
că cu eforturi mereu sporite pen-
tru a trimite cât mai multe mărfuri
și unelte la sate. Din experiența U-
niunii Sovietice, țara cu cea mai
înaltă agricultură din lume, în-
vățăm metode care asigură o pro-
ductivitate sporită solului. Una din
aceste metode, este arătura de toam-
nă. Ea duce în toate cazurile la un
spor de recoltă. Executarea arătu-
rilor de toamnă prezintă foarte im-
portante avantaje. Prin arătura de
toamnă, apa atât de necesară des-
voltării culturilor se înmagazinează
în cantități mai mari în sol. Să nu
boronăm pământul arat, pentru că
rămânând bulgăros oprește zăpada,
care topindu-se la primăvară, intră
în cantitate mai mare în pământ.

Arând ogorul din toamnă, aerul pă-
trunde cu mai multă ușurință în
sol, asigurând acolo bacteriilor o
dezvoltare care le dă posibilitatea
de a face transformările de substanțe
chimice nutritive pentru plante.

Un alt avantaj, prezentat de ară-
tura de toamnă, constă apoi în acela
că bulgării înghețând și desghețân-
du-se în timpul iernii de repetate
ori, se fărâmițează în primăvară, so-
lul se încălzește mai ușor, zăpada
se topește mai repede, deci însă-
mânțările pot începe mai degrabă.
În solul țărânos, sămânța vine în
contact direct cu pământul desvol-
tându-se mai repede.

Iată dar nenumărate avantaje ale
arăturilor de toamnă care ne deter-
mină să luptăm din răsputeri ca pla-
nul arăturilor de toamnă să fie re-
alizat în întregime!

Să pornim dar cu mai mult efort
la lucru și să realizăm cât mai de
grabă planul arăturilor de toamnă.

În cinstea celei de a 70-a aniversări a MARELUI STALIN

Noi realizări ale furnaliștilor și oțelarilor dela I.S.S. Hunedoara

HUNEDOARA (prin telefon). — În in-
tregerile în cinstea zilei de 21 Decem-
brie, siderurgiștii hunedoreni și-au fixat
ca obiectiv principal reducerea prețului
de cost.

În primele 15 zile, datorită eforturilor
deosebite furnaliștii au reușit să reducă

prețul de cost al fontei cu 3,62 la sută.
La furnalul nr. 1, prețul de cost a scăzut
cu 8,30 la sută sub prețul planificat.
Acesta se datorează reducerii consumu-
lui de cocs cu 14,14 la sută. Rezultate
frumoase au obținut muncitorii dela fur-
nalul nr. 4 care au redus consumul spe-
cific la încălzirea metalică cu 0,90

la sută, cocsul cu 5,70 la sută, mano-
pera specifică cu două ore pe tonă de
fontă produsă.

Oțelarii dela cupturnul nr. 3 au redus
prețul de cost cu 11,73 la sută, cel dela
cupturnul nr. 4 cu 10,88 la sută și cel dela
cupturnul nr. 1 cu 10,76 la sută.

Colectivul de muncă dela I.T.C. (STB) a chemat la întrecere
toate întreprinderile de transport în comun din țară

Muncitorii, tehnicienii și funcțio-
narii dela întreprinderile de Trans-
porturi din Capitală (fost S.T.B.) în-
trușiți într'un mare meeting la
garajele Tei, au chemat la întrecere
socialiștii în întâmpinarea celei de a
70-a aniversări a Marelui Stalin pe
toți muncitorii, tehnicienii și func-
ționarii dela toate întreprinderile de
transport în comun din țară.

La ntellerele centrale I.T.C. munci-
torii și-au luat următoarele angaja-
mente: de a face reconstrucția și

transformarea a 8 vagoane V 09; de
a face reconstrucția și transformarea
a 5 remorci V 11; de a face revizia
parțială la 65 vagoane și remorci
R1 și R2; de a face bobinajul com-
plet la 75 buc. motoare electrice; de
a face revizia la 260 trucuri motoare
și remorci R1 și R2; de a face re-
vizia la 17 autobuze R1 și R2; de a
face revizia la 10 autocamioanele R2.

LA SERVICIUL TRACȚIUNI: de
a face revizia periodică la vagoane
motoare, remorci și autobuze; de a

turna 50.000 kgr. fontă în saboți; de
a turna 5000 kgr. fontă în piese me-
canice.

LA SERVICIUL REȚELE: de a face
reparațiuni prin sudură la 159 piese
în cale; de a confecționa 3 tone pie-
se în cale pentru întreținere; de a
confecționa 30 ace pentru macazuri;
de a construi o magazie pentru tu-
buri la atelierele Centrale; de a ter-
mina construirea tribunei dela ter-
nului sportiv S.T.B. și acoperirea cu
tablă a magaziei de alimente dela
Depoul Lăndriei.

Tractoriștii dela S.M.T. Ciorani-Prahova
muncesc pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate

Hotărâți să întâmpine mărășă sărbă-
toare a omeniilor muncitoare, — cea de
a 70-a aniversare a Marelui Stalin —
cu cât mai mari succese și realizări în
muncă, tractoriștii și tehnicienii dela
S.M.T. Ciorani Prahova, au pornit noi
întreceri socialiste, luându-și noi anga-
jamente.

Datorită felului cum și-au organizat
munca, precum și eforturile susținute,
depușe zi de zi, tractoriștii și techni-
cienii dela S.M.T. Ciorani au dobândit
frumoase succese:

Astfel ei au lucrat până în prezent în
cadru trimestriului IV, 6876 ha. arătură
cecece înseamnă o depășire a planului
cu 155,4 la sută. În felul acesta ei au
realizat în medie câte 5,09 hectare a-
rătură de fiecare tractor în zece ore de
lucru.

În ultima săptămână, dela 14-20
Noembrie, ei și-au sporit și mai mult
eforturile și printr'o mai bună organi-
zare a muncii au reușit să realizeze
815,67 hectare de arătură în 131 ore,
cecece revine în medie de fiecare trac-
tor 6,22 ha. de arătură în 10 ore de
lucru.

25 Gospodării Agricole Colective au terminat arăturile de toamnă

După terminarea campaniei de
însămânțări, Gospodăriile Agrico-
le Colective au pornit cu însufe-
lire la executarea arăturilor de
toamnă. Organizându-și temeinic
munca și având în permanență
sprijinul organizațiilor de Partid,
al Comitetelor Provizorii și al
Stațiunilor de Mașini și Tracta-
re, 25 de Gospodării Agricole Co-
lective au terminat arăturile de

toamnă. Printre acestea se nu-
mără: Roma-Botoșani; Osma-
n-Băila; Căldărași-Buzău; Luna de
Jos-Cluj; Văcărești-Dâmbovița;
Coșovenii din Fața-Dolj; Galicea
Mare-Dolj; Săveni-Dorohoi; Ro-
șești-Fălciu; Bălțați-Iasi; Paicu-
Ilfov; Vănuțel-Mehedinți; Crâm-
poia-Olt; Stoicanești-Olt; Munce-
lul de Sus-Roman; Castranova-
Romanaji; Păulești-Satu Mare;
Seliștar-Sibiu; Belitiori-Teleor-

man; Slobozia-Mândra-Teleor-
man; Lenauehm-Timiș; Ceamur-
lia de Jos-Tulcea; Pribești-Vaslui;
Frătești-Vlașca și Salatin Someș.

Gospodăriile Agricole Colective
care au terminat arăturile de
toamnă trebuie să fie un exemplu
și un îndemn în muncă pentru
celelalte Gospodării Colective ca-
re și intensifică eforturile pentru
îndeplinirea la vreme a acestor
importante campanii.

TINERII RECRUȚI PLEACĂ VOIOȘI SPRE A IMBRĂCA HAINA DE OSTAȘ AL R. P. R.

Eri. în toate părțile țării, tinerii care urmează să fie încorporați au plecat spre unități. În fotografie: Cu
teaguri și muzică, tinerii contingentului 1949 din com. Budești-Ilfov, merg voioși să-și facă datoria de ostaș.
(Reportajul în pag. 2-a)

IMPOTRIVA CALOMNIATORILOR ȘI PROVOCATORILOR IMPERIALIȘTI

În fața Comitetului Politic al
Adunării Generale O. N. U.
continuă desbaterile asupra
propunerilor făcute de Uni-
nea Sovietică cu scopul de a apăra
și întări pacea lumii. În acest ca-
z, neagră pentru uneltirile lor cri-
minale, pentru meschinele lor eschi-
vări și subterfugii, pentru mârșavele
calomniile cu care încearcă să înșele
vigilența popoarelor.

Într'adevăr, răspunzând discursu-
rilor ținute de reprezentanții diferi-
telor state capitaliste — și care nu
reprezentau în fond decât expresia
unui acelaș punct de vedere: al Wall-
Streetului —, șeful delegației sovie-
tice, A. I. Vășinski, a pus în lumină
cu tărie și strălucire tot ceea ce a-
jătorii la război doresc să ascundă
lumii. Cuvântarea sa s'a transformat
astfel într'un zdrobitor rechizitoriu,
care mobilizează și mai puternic vo-
iunța uriașă a maselor de sute de
milioane de partizani ai păcii, la luptă
pentru împlinirea planurilor
războinice.

Vigurosul discurs rostit de A. I.
Vășinski — atât de bogat documen-
tat prin fapte citate, atât de con-
vingător prin logica de nezdrușnică
a argumentării — demască odată mai
mult în fața oamenilor simpli din
lumea întreagă chipul odiosilor ață-
țători la război desgoiți de toate zor-
zoanele propagandei imperialiste.

Îar aceștia, dușmanii înrâncăniți ai
păcii și ai popoarelor, au primit răs-
punsul din plin meritat. Încercând
să se eschiveze dela discutarea fon-
dului propunerilor sovietice, delega-
ția Statelor Unite a vrut să prezinte
problema ca și cum răspunderea a-
părării păcii apasă în mod egal asu-
ra tuturor statelor membre ale ONU
și că deș'ar fi învitat un pact al ce-
lor cinci mari puteri. Demascând a-
ceastă frazeologie goală, A. I. Vășin-
ski a arătat că manevra delegației
Statelor Unite nu este decât

„o încercare de a împiedeca adoptarea
propunerilor sovietice și prin urmare,
de a împiedeca și adoptarea unor
măsuri îndreptate împotriva pregătirii
unui nou război și menite să consoli-
deze pacea”.

Încercând să scape de răspundere
pentru criminele lor înșelătoare și
planuri războinice, delegațiile impe-
rialiste au cerut în mod înșelător
și tovarășii Vășinski a citat fapte.
Nenumărate fapte din bogatul ca-
zier al dușmanilor omeniilor, fapte care
demască prin ele înșile mârșavea în-
stigațiilor războinice, a provocării
luptei împotriva păcii, a măsurilor mi-
litare prin care imperialismul ame-
rican, secundat de sateliții săi „atlan-
tici”, pretăse deslănțuirea unui
nou război mondial. Sub povara a-
cestor fapte, toată viorbăria imperia-
listă s'a risipit ca fumul; la lumina
faptelor, imperialismul apar în fața
omeniilor și a istoriei așa cum sunt:
niște ciniști și înrâși dușmani ai vie-
ții și ai oamenilor.

Încercând să scape de răspunderea
greă care apasă asupra lor — și de
care popoarele nu-i vor ierta — agen-

ții imperialismului au căutat să se
salveze fiecare pe rând, în discursu-
rile lor, lănsând calomniile cu pri-
vire la Uniunea Sovietică și la țările
democrației populare. Discursul tov.
Vășinski nu numai că a spulberat toa-
tă șarlatania unor asemenea mistifi-
cări imperialiste, dar a demascat și
ridiculat pe toți jânlcii calomnia-
tori cecoțați de Wall-Street la tri-
buna ONU.

Dela veșnic nefericit inspiratul ia-
burist Mac Neil și până la agentul
provocator Dijas, dela diletanțul di-
plomă canadian Martin și până la
bătrânul agent al Wall-Streetului
Austin, — toți principalii purtători
de cuvânt ai intereselor monopolis-
tice americani în Comitetul Politic
ONU au fost ațezați ca într'un panop-
ticon în vâzul popoarelor. Ca ace-
stea să-l poată cunoaște mai bine,
să-l poată cântări mai bine.

Să-și cunoști dușmanii, să cunoști
faptele și adevărul.

Acesta nu poate decât să înăl-
țarea lupta popoarelor împotriva
dușmanilor libertății și viitorului lor.
Contribuind în mod masiv la în-
tărirea luptei pentru pace, prin de-
mascarea dușmanilor ei, cuvântarea
tovarășului Vășinski a servit în ega-
lă măsură această luptă prin relie-
farea acțiunilor consecvente pentru
pace și înțelegere internațională pe
care o duc Marea Uniune Sovietică.

Răspunzând delegatului american,
Austin, care ținuse să observe că
URSS nu pune pentru prima dată
problema propagandei și pregătirii
războinice, tov. A. I. Vășinski tră-
gea tocmal conolușile acestui fapt:

„Acest lucru este adevărat. Dar ce
dovedește aceasta? Dovedește cel pu-
țin două lucruri: dovedește în primul
rând că de câțiva ani încoace nu con-
stește într'o serie de țări și în pri-
mul rând în Statele Unite și Marea
Britanie propaganda de război și că
în al doilea timp a căpătat o simplă
dezvoltare chiar și peșărea unui nou
război; dovedește în al doilea rând
străduința noastră perseverentă de a
determina Adunarea Generală să ela-
boreze în mod serios măsuri în ve-
dere consolidării păcii; dovedește că
URSS urmărește de fapt o linie con-
secventă, duce o luptă consecventă nu
numai împotriva propagandei de răz-
boi, ci cu atât mai vârtos împotriva
pregătirii unui nou război”.

Adăugată la rolul istoric și hotărâ-
tor jucat de Armata Sovietică în cel
de al doilea război mondial (rol pe
care A. I. Vășinski l-a subliniat cu
documente grătore care arată în a-
celași timp toată mârșavea calomnia-
torilor de astăzi ai URSS), tocmă
această luptă consecventă pentru
pace și libertatea popoarelor face ca
armata fără număr a oamenilor cin-
știți din lumea întreagă să se strângă
mereu mai fermă, mai neclintită, în
jurul Uniunii Sovietice, în care vede
chezășia viitorului ei.

Forța aceasta a omeniilor munci-
toare, având în frunte Uniunea So-
vietică și pe marele Stalin, este de
neînvinș. Ea va face, prin lupta ei,
ca planurile imperialiste să fie zdro-
bite, iar autorii lor, noii amatori de
dominație mondială și sânge să-și pri-
mească răsplata meritată.

DIN „CASA SCÂNTELII” VA ȚĂȘNI LUMINA PUTERNIC, NESTĂVILIT

de VERONICA PORUMBACU

Se va construi „Casa Scântei”.

La chemarea Parti-
dului, oamenii muncii
pornesc plini de avânt
la ridicarea acestui
măreț așezământ al
culturii socialiste în
țara noastră. De aici, din această
ceastă de înaltă cultură se vor revărsa
prestea întreaga țară raze luminoase, călă-
uză a progresului, la lupta poporului
muncitor pentru o viață mereu și me-
reu mai fericită.

Se va construi „Casa Scântei”.

Prin gând mi se strecoare, unul după
altul crâmpeie de viață grea și plină de
obidă a trecutului. Din toate — și-a atât
de multe — mai cu stăruință se opresc
câteva. O școală primară într'o subur-
bană a Bucureștiului, un grup de uteciști
sorbind cu neaș și pe ascuns slova din
cartea de lumină, o bătrână, țărancă
săracă de prin părțile Făgărașului, care
nu știa să citească și a murit fără sti-
ință de carte.

Pe vremea ceea de cumpănită teroare
fascistă, eram învățătoare într'o subur-
bană a Bucureștiului. Copiii, desculți,
trăși la față mai întotdeauna, cu ochii
tristi în care citeau foamea și mizeria.
Erau cu toții lipsiți de cărți și rechizite.
Câte trei citeau pe un singur abecedar.
Așa citeau și Adina și Dușu și Marieta.
Pentru ei și pentru ceilalți din clasa
lor am început să le spun odată o po-
veste adevărată. Le-am spus-o când mi
s'a părut că-l văd mai nețăgăți ca neli-
odată... „Uite copii, undeva este o țară
frumoasă, unde copiii, toți copiii, au
ghetute frumoase și calde, unde părin-
ții le cumpără mereu bomboane și pră-
jituri... Acolo, în țara ceea copiii au
cărți multe, multe... Cărți de școală,
cărți de poveste... Din cărți ei învață
cum să ajungă oameni cu multă știință,
învață să ajungă ingineri, doctori, scri-
tori, ca să fie de folos pentru ei, pen-
tru părinții și frații lor, pentru Patria
lor”. Atunci Dușu m'a întrebat: „Vra să

zică acolo toți copiii sunt copii de bo-
eri?”... I-am răspuns că nu sunt copii de
boeri, că sunt copii de muncitori. S'au
mirat, au zămbit cu neîncredere.

Pe vremea aceea de sângerosă tero-
are fascistă, procurarea unui curs de e-
conomie politică nefalsificată, procura-
rea unui broșur se lega strâns de riscul
cel mare, al vieții celui setos de lumină.

Bătrâna țărancă săracă de care am
vorbit la început, se numea Lina Salo-
mie. Nu știa carte nici cât să-și aștearnă
numele pe hârtie. Că o chema Lina Sa-
lomie știa de când se ținea minte pe
lume, dar cum i se „trece pe hârtie”
numele n'a aflat decât puțin înainte de
a muri, și atunci numai pe înmăte...
A apucat să scrie, cu litere tremurânde,
doar „Lina”. Totuși bătrâna avea o mare
dragoste și respect pentru carte. Prin
vara anului trecut, întâlnind-o, i-am ci-
lit câteva versuri din „Culegeri de cân-
tece populare” de Eusebiu Camilar. „În
cartea asta stă scris așa?” — m'a între-
bat. De atunci a păstrat cartea până la
moarte. O ferea ca pe cel mai de preț
lucru, așezată cu grijă la loc bun să
nu se păteze cumva nici cât un bob
de mei...

Se va construi „Casa Scântei”.

Povestea pe care am spus-o copiilor,
realitate din Țara Sovietică va deveni
o realitate și la noi: toți copiii vor avea
cărți, vor putea învăța după cărți multe
și bune.

Din „Casa Scântei” vor ieși milioane
și milioane de cărți și nu va mai fi nici
o Lina Salomie.

Cartea va fi acelaș obiect de preț ca
pe vremea când era citită de tinerii din
U.T.C., și când aceștia o păstrau ascun-
zând-o cu grijă ca pe o comoară. Dar
de această comoară se vor putea folosi
tot mai mulți, din ce în ce mai mulți
oameni ai muncii în lupta pentru con-
struirea socialismului.

Din „Casa Scântei” va țășni lumina
puternică, nestăvilită.

REDUCEREA CONSUMURILOR SPECIFICE, FACTOR IMPORTANT IN MICȘORAREA PREȚULUI DE COST

În lupta aspră pe care o duc oamenii muncii pentru reducerea prețului de cost al produselor, un obiectiv deosebit de important îl constituie micșorarea consumurilor specifice. Părțile componente ale consumurilor specifice la fabricarea produselor sunt: elementul uman, — cantitatea forței de lucru pe care o depune muncitorul într-un anumit număr de ore pentru a produce o marfă oarecare, materia primă, materialul auxiliar, necesar confecționării acesteia, mărul în tot procesul ei de producție și consumul de energie electrică întrebuințat pentru transformarea materiei prime în materie finită.

În măsura în care eforturile muncitorilor sunt îndreptate spre reducerea acestor consumuri, fără însă a înclina ritmul producției — prin găsirea celor mai noi și practice metode de lucru, în același timp scade și cheltuielile de energie ale fabricii, creșterea astfel condițiilor obiective pentru reducerea prețului de cost al produselor.

Conștienți de însemnătatea ce o reprezintă acest important obiectiv, muncitorii și tehnicienii fabricii „Jesatura”-Iasi, mobilizați și îndrumați de organizația de Partid și de comitetul sindical, au pornit hotărâți lupta pentru reducerea prețului de cost, printr-o strictă evidență a consumurilor specifice.

Astfel, serviciul de studii al întreprinderii, în urma instrucțiunilor primite de la Centrala Industrială a Bumbacului, a întocmit situații din ce în ce mai exacte pe secții și ateliere, urmărind în același timp felul cum evoluează aceste consumuri, după normele stabilite.

În urma introducerii acestei evidente s-au putut observa o serie de succese obținute în cursul lunii Septembrie. Astfel, la secția de albire, consumurile specifice au putut fi reduse cu 2 kgr. de coloranți chimici la fiecare sută kgr. de țesături. Deasemenea, la secția vopsitorie, cantitatea de hidranți, sul, săruri, uleiuri, acizi, etc., a scăzut cu 7 kgr. la fiecare sută de kgr. material vopsit față de normele inițiale. În același timp, productivitatea muncii a crescut cu 10 la suta.

Spre deosebire de aceste secții unde s-a reușit să se realizeze o scădere a consumurilor de materiale, la secția așezării, procentul materialelor întrebuințate a depășit normele stabilite de serviciul de studii. Preocupări de acest fel, tehnicienii secției au căutat cele mai practice metode pentru reducerea consumurilor de materiale necesare înclătării firelor. Rezultatele acestor eforturi s-au dovedit a fi fructuoase. În prima săptămână a lunii Octombrie a putut fi simplificată rețeta amidon pentru porumb. În felul acesta, s-a realizat o economie de peste 5000 lei zilnic.

MAURA ITEANU
Inginer — fabrica „Jesatura”-Iasi

Un deosebit succes l-am obținut în secția de canetă și în ceea ce privește mărirea productivității.

Astfel, înainte la această secție, din cauza unei proaste organizări a muncii se întrebuințau pentru canetă la 100 kgr. fire, 48 ore lucrătoare, față de 40 ore, cât prevede norma. Conștienți că o productivitate mărită duce la reducerea prețului de cost, muncitorii secției, prelucrând această problemă într-o ședință sindicală, au cerut să treacă la lucrul dela 10 la 17 fuse în același timp. Astfel un număr de muncitori pot fi întrebuințați la alte munci, reducându-se în același timp cu mult norma stabilită.

Dacă s'au înregistrat unele succese în ceea ce privește evidența mării de lucru și a materialelor prime, nu am reușit încă să avem o evidență clară a consumului de energie electrică pe mașină, secție sau atelier. Aceasta se datorează faptului că fabrica noastră nu a obținut până acum contoarele electrice aprobate de Centrală, pentru a se putea stabili precis câtă energie electrică este necesară unei cantități de panză confecționată și cât se consumă în momentul actual. Dacă vom obține aceste contoare, vom putea stabili o normă medie și vom arăta muncitorilor necesitatea evidente regulate a consumului de energie electrică. Aceasta va constitui pentru muncitori un imbold de a-și îndrepta atenția spre utilizarea justă a mașinilor unde lucrează, făcând mai eficace încă lupta pentru evitarea cheltuielii inutile de energie electrică.

Succesele obținute până în prezent au scos la iveală o serie de lipsuri de pe urma cărora am putut trage unele învățăminte prețioase. Astfel acolo unde am reușit să imprimăm (la secțiile albitorie, vopsitorie, așezare, etc.) o serioasă preocupare pentru întreținerea justă a materialelor auxiliare și a materialelor prime, prin unele constatări făcute și a unei evidențe clare a consumurilor întrebuințate, s'au putut vedea roadele eforturilor de a realiza reduceri simțitoare la consumuri.

Nu avem datoria să lăchidăm cu desăvârșire lipsurile existente și să pășim în toate secțiile la o temeinică prelucrare a problemei gospodăriei chibzuite, arătându-le tovarășilor că de felul în care eforturile lor vor fi îndreptate spre o permanentă și rațională reducere a consumurilor specifice, depinde succesul lor în lupta pe care o dau pentru reducerea prețului de cost, pentru a da pe plăți produse mai multe, mai bune și mai ieftine, contribuind astfel la ridicarea nivelului de viață al celor ce muncesc.

Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii va edita revista «Știința și Cultura»

Dela înființarea ei și până astăzi, Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii a organizat numeroase conferințe. Aceste conferințe au fost ținute de membrii Academiei R. P. R., profesori universitari precum și alți oameni de știință și cultură din diferite ramuri de activitate. Ele au avut loc atât în marile întreprinderi din Capitală cât și în săliile publice. O mare parte din aceste conferințe au fost ținute de către autorii lor în nume locale din țară. Un număr de 67 lectori, instruiți de către conferențieri Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii, au ținut conferințele în celeștii zile în 67 de săli ale Ateneelor Populare.

„S. R. S. C.” a colaborat permanent cu Clubul Muncitorilor dela Grivița Roșie. Scurte conferințe laumitorie, legate de filmele documentare proiectate la clubul lor, au fost organizate la uzinele Grivița Roșie.

Până la sfârșitul anului 1949, Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii va înființa douăzeci și cinci de filiale. Până azi au fost înființate filiale la Iasi, Cluj, Zg. Mureș, Craiova, Bacău, Oradea, Timișoara și Satu Mare.

VERIFICAREA CONTRIBUABILILOR CARE NU ȘI-AU PLĂTIT IMPOZITELE LA ZI DISPOZIȚIILE MINISTERULUI DE FINANȚE

Intrucât sfârșitul anului financiar este apropiat, iar până la acea dată toate impozitele trebuiesc achitate, Ministerul Finanțelor a luat măsuri ca, din timp, să se verifice contribuabilii care au rămas în urmă cu plata impozitelor.

Acestor contribuabili care vor fi trecuți pe lista celor răși plătiți, li se vor aplica sancțiuni legale.

Acțiunea dorește să evite aceste sancțiuni, o mai pot face punându-se de îndată la curent cu obligațiile lor de ordin fiscal.

Astfel, proprietarii de clădiri cari locuiesc imobile proprii trebuiesc să aibă achitate rămășițele din impozitul pe clădiri și 11/12 din impozitele anului curent, iar chirișarii trebuiesc să aibă vârsate toate cele 4 rate trimestriale privind impozitul reținut din chirii pe anul 1949. Ultima rată, cea aferentă ultimului trimestru al anului 1949, poate fi vârsată până la 30 Noembrie a.c. În ceea ce privește salariații, aceștia pot vârsa impozitul reținut din chirie, pentru ultimul trimestru, până la data de 10 Decembrie 1949 inclusiv.

O situație similară cu proprietarii de clădiri o au profesioniștii și meseriașii, care trebuie să achite până la 30 Noembrie cît. toate rămășițele pe anul 11/12 din debitul anului 1949, precum și agricultorii, care trebuie să achite până la 30 Noembrie 1949 integral debit pe

Cele mai bune conferințe vor fi editate într-o colecție a Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii. Până la 31 Decembrie vor apărea 10 asemenea broșuri. Colecția va fi inaugurată cu conferința tov. Vasile Luca „Problema națională”.

De îndată ce lucrările de refacere ale clădirii Ateneului Român vor fi terminate, se vor deschide, cele două săli de lectură ale bibliotecii Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii. Pe lângă bibliotecă va funcționa un serviciu de bibliografie.

De asemenea în curând va apărea revista „Știința și Cultura” care, va fi unul din cele mai eficace mijloace de realizare a scopurilor Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii. În sfârșit proiectul pentru organizarea a două expoziții — una cu tema „Originea omului” și „Dacă sisteme economice, două feluri de viață a popoarelor”, este întocmit și în curând se va porni la realizarea lui. Deasemenea Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii se va preocupa de restructurarea Muzeului tehnico din Parcul Libertății.

anul 1949 și eventualele rămășițe. Comercianții trebuie să-și revizuiască situația plății impozitului comercial prin autoîmpunere pentru toate lunile precedente, precum și situația plății diferenței de impozit rezultată din definitivarea impunerilor pe anul 1948. Impozitivarea acestora, dacă se vor mai constata abateri dela plăți impozitului în termen, se vor întocmi acte de trimitere în judecătoria penală.

În ceea ce privește plățile de salarii sau de venituri către meseriași sau profesioniști, se atrage atențiunea tuturor întreprinderilor de Stat sau particularelor că trebuie să-și verifice modul cum și-au îndeplinit obligațiile legale și să verifice eventualele diferențe de impozite datorate. Particularii care au personal casnic trebuie să verifice impozitul forțat pe salarii și cota de 10% pentru asigărările sociale. Întârzierile dela vârsarea acestor impozite reținute precum și eventualele nerețineri, constituie abateri grave dela îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Aceiași obligațiune de a-și verifica situația fiscală în ceea ce privește plățile de impozite, o au toți contribuabilii ce sunt debitați în scriptele fiscale cu rămășițe din anii precedenți sau cu rămășițe fiscale. Toate aceste rămășițe, precum și amenzile trebuiesc de îndată lichidate.

CRONICA FILMULUI „BARICADA MUTĂ”: un succes al noii cinematografii cehoslovace

Cinematografia cehoslovacă și-a sărbătorit de curând a cincizeca aniversare. O jumătate de veac de activitate este o cifră impresionantă. Ea indică faptul că Republica Cehoslovacă se află printre primele țări din lume producătoare de filme.

Niciodată însă în trecutul său, cinematografia cehoslovacă n'a ocupat un asemenea loc de onoare în producția mondială, niciodată ea nu și-a putut afirma cu atîtă tărie valoarea, ca astăzi. Faptul e că se poate de firesc, întreaga producție de filme a Cehoslovaciei a stat decenii de-a rândul la cheremul unui bancher erlaj în mecen. La cheremul Industrișului Bata. La Zlin, Bata și-a construit un studio uriaș care scotea

hoslavac, momentul luptelor pentru eliberarea orașului Praga.

Armata Sovietică înainta victorioasă. În rândurile hitleristilor, panica își făcuse cuib. Ei au știut că își trăseseră agonia, dar murind voiau să prăbușească în cenușă tot ceea ce era viață. Ei voiau să transforme Praga în cenușă.

Bombardamentul stukas-urilor fu expresia acestui desălușit ură. În aceste clipe de restriște, poporul cehoslovac și-a apărut patria cu pieptul și cu arma. Poporul cehoslovac nu își plecase niciodată capul în fața S.S.istilor. În timpul ocupației muncitorii cei au sabotat în mod organizat producția nemțească. Ei au luptat neîncetat împotriva invadatorilor, la locurile lor de

Scenă din filmul „Baricada mută”.

în serii filme confecționate după rețeta „dragoste, pasiune, mister, groază, senzație”.

Producțiile acestea inundau piața cehoslovacă și cea externă. Eliberarea Cehoslovaciei de către Armata Sovietică a făcut posibilă, odată cu celelalte reforme de structură, și naționalizarea Industriei cinematografice. Studiourile lui Bata, în care nazii își turnaseră producțiile despre superlucrările rasei nordice, au trecut în mâna poporului cehoslovac.

Din August 1945 până astăzi cinematografia cehoslovacă a cunoscut ritmul cel mai rapid dezvoltări.

Un departament special însărcinat cu planificarea și intensificarea producției de filme a fost atașat Ministerului Informațiilor. S'a creat un institut de studii cinematografice pentru educarea cadrelor de operatori, regizori, scenariști. S'a înființat un teatru al actorilor de cinema, destinat să pregătească viitorii artiști de filme. Dela naționalizare și până azi s'au deschis 600 cinematografe noi. Patru studii ultramodernizate (dela Barandov, Zlin, Bratislava, Brno) oferă producției cinematografice cele mai bune condiții de înflorire.

În fiecare an se organizează festivalurile cinematografice dela Martianske Lazne, cu juri compuse exclusiv din reprezentanți clasi muncitoare. Producția de filme este în continuă creștere.

Filmul documentar care a luat o extindere deosebită în ultimul timp reflectă activitatea Industriei naționalizate, perfecționarea agriculturii, popularea regiunilor de lângă granițe. El răspunde în masele muncitoare cunoștințe științifice.

Filmul de reportaj, jurnalul cinematografic, slujește astăzi lupta poporului cehoslovac pentru construirea socialismului.

Filmul pentru copii, desen animat sau film de marionete, ocupă în producția cehoslovacă un rol de cinste. Studiourile „Frăților în tricou” (Bratři v triku) au produs filme de desen animat cu totul remarcabile. Ele ne-au dat „Atomul la remanie”, o producție de un înalt nivel artistic (în 1947 filmul acesta a primit premiul internațional pentru cel mai bun film desenat) și de un puternic conținut ideologic (filmul acuză întrebuințarea energiei atomice ca mijloc de distrugere și arată că energia atomică urmează să devină unul dintr-unul din cele mai puternice factori la construcții pașnice).

În domeniul cinematografului de pășul, producția de filme cehoslovacă s'a afirmat în mod deosebit. Pășupa Prokuk, eroul principal al acestor filme, a devenit o figură cunoscută nu numai în cadrul granțelor cehoslovace, dar chiar și în afara lor.

În ceea ce privește filmul de lung metraj Republica Cehoslovacă se afirmă din ce în ce mai puternic. Publicul nostru a avut posibilitatea să urmărească creșterea puternică a filmelor cehoslovace. El a văzut „Vârsta primejdiei” și „Krakati”, „Bărbogul lupilor” și „Întinerul alb”, iar în ultimul timp „Baricada Mută”.

Dela „Vârsta primejdiei” până la „Baricada Mută” filmul cehoslovac a parcurs o perioadă de adevărată transformare. Această perioadă se caracterizează printr-o luptă aprigă între expresionismul pe care mulți cinești cehoslovaci l-au importat din Germania și între realismul socialist în arta cinematografică, între fatalismul tragic și între o concepție științifică asupra vieții.

„Baricada mută” este rodul acestei lupte. Ea demonstrează că cinematografia cehoslovacă se purifică de curentele decadente, că el pășete viguros pe drumul realismului socialist. Ea este unul din marile și blânderetele succese ale noii cinematografii cehoslovace.

Inspirat din năvăla scriitorului ceh Jan Drida „Baricada mută”, filmul aduce pe ecran unul din momentele însemnate ale luptei antihitleriste dusă de poporul ce-

muncă sau în munti, organizați în detașamente de partizan. Acum, când Armata Sovietică înainta victorioasă, poporul acesta nu își aștepta eliberarea cu brațele încrucișate. Din suluri de hârtie, din tramvaie distruse de bombardamente el ridica baricade. Muncitorii și-au părăsit unelele, mamele au părăsit gănele copiilor, tinerii și-au părăsit cărțile, pentru a-și apleca patria cu arma în mână.

Simțim în „Baricada mută” cum rezistența cehoslovacă este a unui întreg popor de oameni simpli și muncitori. A luptat împotriva cuceritorilor muncitorii din fabrică, a luptat fustul partizan din Spania, au luptat fii și fiicele celor arși în cuptoarele Buchenwald-ului, au luptat părinții tinerilor ucși de nemici.

Catrinel Oproiu

IN INTREAGA TARĂ

Tinerii s'au prezentat cu entuziasm să îmbrace haina de ostaș al armatei R. P. R.

Duminică 20 Noembrie 1949. La toate Cercurile Teritoriale din țară s'au prezentat primii tineri, care vor fi încorporați în toamna aceasta. Din uzine, din fabrici și de pe ogoare, tinerii muncitori și țărani muncitori au venit cu deosebire însușirile și bucurile pentru a intra în rândurile armatei noastre, apărătoare a cuceririlor poporului muncitor.

Peste tot recruții au fost primiți cu multă căldură și dragoste de către tovarășii lor mai vechi în armată. Peste tot, primirea lor a îmbrăcat un caracter puternic sărbătoresc, simbol al deosebitei cinstiri pe care o are astăzi în țara noastră satisfacerea stagiului militar.

„Bine ai venit tovarășe” — „Bine ai venit tovarășe” — au fost cuvintele cu care ostașii și ofițerii Cercului Teritorial au primit pe fiece erou recrut. Mășinile s'au strâns și orice urmă de sfială s'a risipit.

Sunt vizitate dormitoare străduț de curățenie, săliile de lectură, sala A.R.L.U.S., Clubul ostășesc. Întrebările curg de o parte și de alta.

„A! Uite aveți și șah. Și bi-boteacă!”

— Da, și șah și bi-boteacă.

— Ca la noi, la „Flacăra Roșie”...

„Constructorii Canalului m'au sfătuit să port cu cinstie haina de ostaș al R.P.R.”

Clubul Ostășesc. Aici s'au adunat după masa recruții și ostași vechi laolaltă. Unii au coborât în curte la terenul de volei: se aude până sus mingea pocnind. La Club, toate mesele de șah sunt ocupate. Un aparat de radio împrăstie în încăperea cântecul cântat al unei sărbătoare, cântec melodia cadentă a unui marș. S'au format grupuri-grupuri, care discută cu însuflețire.

— Bine, noi știm cum îi cu Canalul. Cîm doar zilnic gazele. Dar zici că ești zidar: voi nu lucrați după metoda sovietică?

Întrebarea a pus-o caporalul Dumitrescu Vasile, tânărul recrut Marinescu Tudor, zidar constructor pe unul din șantierelor Canalului Dunăre-Mare Neagră. Și Marinescu Tudor povestește cum lucărând după metoda sovietică, echipa lor a reușit să facă 14 m. c. de zidar într-un schimb.

— Mi-am lăsat tovarășii în plină întrecere pentru depășirea normelor. Le

am spus că vreau să aud în curând de noule lor realizări, menite să grăbescă construirea cu un ceas mai devreme a acestei marelui opere, inițiată de Partid. Ei m'au sfătuit la rândul lor să port cu cinstie haina de ostaș. Aceasta a fost sînta lor și cu am să-i urmez, fiindcă m'au iost dat de tovarășii mei de muncă, constructorii harnici ai Canalului.

Ostașii vechi îndrumază primii pași ai recruților. Discuțiile sunt însuflețite. Cărlile doborâtive de dragi ostașilor și recruții veniți din câmpul muncii sunt răsfălate una câte una.

— Asta am citit-o la noi la fabrică.

— Noi o citim în cadrul Cercului de studii al unității. „Drumul Glorios al Comsomolului” este un îndreptar pentru noi ostași.

Se trece la reviste, la ziare, se admiră Gazeta de perete, fotomontajele, colțul de onoare, apoi:

— Joci șah tovarășe?

— Joci.

Bănescu Alexandru, zețar la întreprinderile „Pompiu Sileu” din Craiova și Frit. Tihon Constantin și-au potrivit pielea pe tablă. Fiul C.F.R.-istului craiovean și cel al plugarului sărac din Liteni-Bala, s'au întâlnit aici în cadrul armatei care apără interesele poporului muncitor și s'au împletit repede.

— Eu — zice fruntașul Tihon — am învățat la armată că n'am învățat decît sănt. Aici frațe Bănescu înveți nu numai cum să mănuești arma, dar și împotriva cui s'o îndreptă. Înveți așadar să cunoști dușmanii pașii și ai libertății popoarelor și te pregătești temeinic să fii în stare să zdrobești uneltirile lor ticăloase. Instrucția și educația te fac de două ori mai puternic!”

A venit și Gheorghe Nicolae, tractoristul lată și apropiindu-se de poarta Cercului Teritorial-Ilfov. Zăbesc toți trei. Numai o clipă s'au oprit la poartă și au căutat din ochi pe cineva ca să-l poată întreba de Cerc. „Aici e Cercul Teritorial-Ilfov?”

— „Pe aici tovarășii” — arată un sergent în direcția Clubului Ostașului.

„Bine ai venit”.

Și-au strâns mâinile zăbindă prietenos toți patru. Apoi s'au îndreptat cu toții spre interiorul Cercului.

Cei veniți, sunt din Creta Leștie jud. Ilfov. Iliescu Dumitru și țărăn sărac. În familia lor sunt șapte copii, iar dintre frați cel mai mare este el, astăzi se întinde pe o unitate constituțională. A mai venit și Gheorghe G. Nicolae, tractorist, te un an și jumătate, la S.M.T.

UN ORAȘ, UN ȘANTIER!

T g. Jiu era un mic oraș de provincie — cum au fost multe în țara noastră, — un oraș cu o stradă principală, un parc, un pod și mai multe prăvălii și măgherane cu mărunțisuri. Avea case pitice printre copaci, câteva străzi „boerști” și mahalale îngrodate în noroi. Era un oraș împărțit în „săruri”, „boerști” și „bună ziua, biete”, împărțea de atîrma mai greu spre prima categorie.

Ante de ardușul, în lunca frumoasă a Jiului, s'a scurs monotona, închisă, plăcută doar pentru acei puțini care trăiau pe strada Mare și se plimbau cu droșca la vreo moșioară pe care o aveau în satele dinprejur. Locuitorii erau câțiva mari moșieri, funcționari, meseriași și un număr nesfârșit de zilieri, muncitori cu palmele care deabia își aveau viața de azi pe mâine.

Imaginea tîrșului de lângă Jiu, de acum câțiva ani, este imaginea tuturor tîrșurilor dela noi. Și dacă astăzi, pe malul stîng al Jiului, viața clocotește ca niciodată și dispar urmele înăpăierii de odinioară, în răscroace în fața imaginii tuturor acestor orașe care au rupt zăgazul și cresc, cresc mereu, devenind de ne-recunoscute.

Da, de nerecunoscut. Astăzi, dacă cobori din trenul București-Simeria, în gara micuță, aproape pustie altădată, îți răsar în față alt oraș.

Grămezi de platră, nisp și cărămizi te întâmpină la tot pasul. Pe deasupra orașului — asemenea ca torurilor unei flote — se înalță schelele construcțiilor. Mașinile, ca-

mioanele, cîrculă neconținut pe străzi și sosele cîrînd materiale.

Jiul bătrîn și tulbure curge tăcut la vale lăsînd pe maluri mîl negru de cărbune. Prvește și el cu uimire cum valurile-i sunt zăgăzuite de diguri puternice.

Cîte un sfîcău cîntă tîrșănat vreo doină, iar dinspre parc, acolo unde se termină lucrările stadionului se aud cîntecule sportivilor la muncă voluntară.

Se pavează străzi se construiește un ștrand, se fac noi magazine. Jos lângă Jiu, acolo unde era vechiul teren de sport se ridică halele și compartimentele noului pieți.

„Astăzi vechiul tîrșănor de odinioară?” — te întrebi tu fost locuitor al lui, amintindu-ți de inundația din 1936, când au fost măturate de ape colibele „rudari”-mîșteșugari de lînguri și postăul de lemn.

Orașul este un vast șantier. Din zori și pînă în noapte ciocanele, clacsoanele, oamenii și Jiul cîntă imnul muncii neobosite.

Dacă treci prin Tg. Jiu și așezi urea în bătrînul grîntă de balustradă podului de peste Jiu, cum privești înainte cu mîna streșină la ochi, știi ce vrea să vadă el acolo, căci și tu, căldat, al vrea să știi cum va arăta orașul peste alți câțiva ani.

Viltorul este înainte și oamenii de azi care robotesc pentru el neobosiți, se avîntă cu încredere să-l cucerească.

La poalele Parîngului, în lunca frumoasă a Jiului se află un oraș, un șantier în care clocotește viața nouă.

Olga Ilieș

În Editura Partidului Muncitoresc Român au apărut:

MATHIAS RAKOSI. Discurs cu privire la învățămintele trase din lichidarea bandei lui Rajk și uriașele succese ale Republicii populare ungare.

PENTRU CURSURILE SERALE DE PARTID:

— Partidul Muncitoresc Român conducătorul și îndrumătorul mișcării sindicale. Rolul și sarcinile sindicatelor în lupta pentru construirea socialismului.

— Structura de Stat a R.P.R.

— Săturile populare — organe ale dictaturii proletarietului.

PENTRU CURSURILE ACTIVULUI DE PARTID DELA TARĂ:

— Partidul Muncitoresc Român forța conducătoare în R.P.R. Scopul Partidului: construirea socialismului.

— Agricultură sovietică, agricultură cea mai înaintată din lume. Cum este organizat un colhoz și cum trăiește țărănul colhoznic.

Ostașul, care i-a condus dela poartă, s'a așezat cu ei la sfat.

— „Cum stați cu muncile agricole de toamnă?” — L-a întrebat pe Gheorghe Nicolae.

— „Bine — a venit răspunsul — ba chiar foarte bine; pentru că am fost gata cu arăturile cu 14 zile înainte de termen”.

— „În armată învățăm cum să ne apărăm în caz de nevoie, cuceririle și libertățile poporului muncitor. Aceasta e cea mai de seamă sarcină care ne revine nouă, celor din Armata R.P.R.” — le-a mai spus tov. sergent.

Pe lângă ei s'au mai adunat încă mulți alții, intrați de curând pe poarta Cercului. Sergentul le vorbea acum despre viața din cazărmele de azi. Și pe măsură ce vorbeau lui curgeau când domol când mai energice, recruții ascultau cu grije căutînd să rețină fiecare sfat.

„Uite tovarăși, dacă aveți ceva, dacă vă doare ceva să-i spuneți tov. doctor. Ce ziceți și destul de cald aici? Căci numai pe păturile astea de jos, să nu vă fie frig”.

— „Cîtă grijă are de noi — îi șoptește Ionț N. Mihai unui tovarăș de lângă el, amîndoi țărani muncitori din Otopeni. Ilei aduc aminte de spusele fratelui lui mai mare Nicolae, contingent 1943. Zicea că prima bătaie pe care a luat-o în armată a fost la vizita medicală; pentru că a îndrăznit să spună că e frig, stînd de două ceasuri și mai bine cu picioarele goale pe cimentul rece.

După ce grupul de recruți a trecut de vizita medicală, au ieșit voioși în curte.

— „Sunt bun pentru a fi ostaș în scumpa noastră armată”

La vizita medicală au intrat zoriți, să știe odată mai repede că vor fi buni pentru instrucție în sală e cald. Doctorul îi cercetează pe fiecare în parte, cu aceeași atenție. Un locotenent stă mai înainte de vorbi cu cei cărora încă nu le-a venit rîndul.

— „Uite tovarăși, dacă aveți ceva, dacă vă doare ceva să-i spuneți tov. doctor. Ce ziceți și destul de cald aici? Căci numai pe păturile astea de jos, să nu vă fie frig”.

— „

INFORMATII SI COMENTARII

În sălile galeriei Tretyakovski din Moscova s'a deschis expoziția națională de artă plastică pe anul 1949. Această expoziție prezintă rezultatele a doi ani de muncă a artiștilor plastici sovietici. Au fost expuse circa 600 opere de pictură, sculptură și artă grafică. Printre participanții la expoziție sunt artiști din toate republicile Uniunii Sovietice, reprezentanți ai vechii generații de artiști sovietici. Cea mai mare parte din sculpturile, picturile și desenele expuse reprezintă figurile marilor conducători ai poporului sovietic Lenin și Stalin și a tovarășilor lor apropiați, momentele eroice ale istoriei Partidului bolșevic, episoadele mărețe ale Marelui Revoluționar Socialiste din Octombrie și aspecte din munca pasnică creatoare a oamenilor sovietici pentru construirea comunismului.

Operele Expoziției de artă plastică din Moscova dovedesc încrederea în temelile lor, prin sursele lor de inspirație cât de strălucite este legătura dintre artist și popor, legătura care caracterizează și de viață artist sovietic.

Editoria Partidului Muncitoresc Român s'a mutat în Bulevardul Republicii Nr. 32. Telefon 5.58 00.

La Piața Neamț s'a deschis, în localul Oficiului de Turism din piața Karl Marx, o expoziție organizată de către Comitetul Provizoriu.

Expoziția cuprinde 19 planșe mari executate în culori, care oglindesc trecutul istoric și geografic al orașului, creșterea populației și a locuințelor dealungul celor câteva

sute de ani de existență, precum și planurile de înfrumusețare și sistematizare ale orașului Piața Neamț. Printre altele aceste planuri prevăd: canalizarea râului Bistrița, creșterea unui port, construirea unei autoșosei, mutarea gării actuale pe malul drept al Bistriței, construirea unui palat administrativ și cultural, și a unor case de odihnă pentru muncitori, amenajarea unui cartier industrial, înfrumusețarea parcurilor, terenurilor de sport, etc., etc.

Sutele de oameni ai muncii vizitând expoziția au manifestat un interes deosebit pentru reconstrucția și înfrumusețarea orașului lor, participând totodată prin sugestii scrise la alcătuirea proiectului de sistematizare.

La rândul lui, Comitetul Provizoriu al orașului Piața Neamț primește cu înțelegere ori ce preocupare și sugestie din partea cetățenilor a dat dovadă de un real spirit de conlucrare cu masele muncitoare din localitate.

Agenția Telepres anunța acum câteva zile că, în Jugoslavia, Curtea Supremă Militară a refuzat să se intrinseacă pentru a judeca un grup de comunisti creați de poliția lui Tito. În urma acestui fapt generalul-major Mirko Kradičević, președintele Curții, acesorului său general-major Stepanović, procurorul general Djitić și alți numeroși membri ai tribunalelor au fost aruncați în închisoare.

În același timp 100 de studenți ai Institutului de Agronomie din Belgrad au fost arestați și închiși, iar alte câteva sute eliminate din Institut pentru „propagandă în favoarea Biroaului Informativ al Partidelor Comuniste și muncitorești”.

Această telegramă a agenției Telepres arată pe de o parte că rezistența față de regimul de teroare a lui Tito crește în Jugoslavia, iar pe de altă parte ne arată cum comunistii credincioși Patriei lor și internaționalismului proletar sunt supuși unei crunte terori din partea clictic ti-toiste, instrument credincios al imperialiștilor.

Mercuri, 23 Noiembrie, ora 18, **TOV. GENERAL MAIOR MIHAIL FLORESCU**, șeful Direcției Superioare Politice a Armatei, va conferința în Sala Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii din R.P.R. (Ateneu), despre **„PARTIDELE COMUNISTE ÎN FRUNTEA LUPTEI PENTRU PACE ȘI DEMOCRATIE”**.

Ministerul Agriculturii a organizat o largă campanie de pregătire a conservelor populare de fructe și legume. În vederea a provizionării de iarnă a oamenilor muncii și a cantinelor muncitorești. În cadrul acestei campanii au funcționat în întreaga țară 450 centre de preparare în care s'au prelucrat 5.389.896 kgr. conserve populare de fructe și legume depășindu-se astfel cantitatea programată. În afară de cantitatea obținută în centrele de pregătire s'au mai pre-

parat, cu sprijinul organizațiilor de masă, în gospodăriile țărănești săraci și mijlocie, încă 5.540.753 kgr. În total s'au preparat 10.930.649 kgr., adică cu 8.605.794 kgr. mai mult decât anul trecut.

Prepararea conservelor populare în gospodăriile țărănești muncitoare, dovedește felul în care țărânii săraci și mijlocii înțeleg să sprijine acțiunile Partidului și Guvernului, pentru asigurarea hranei poporului nostru și pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii.

6 ANI DELA MOARTEA LUPĂTORULUI JOSZA BELA

In comuna Hodgya, jud. Odorhei, dintr-o familie de pălmași, s'a născut în anul 1898, Josza Béla unul din nenumărații martiri ai poporului muncitor.

După terminarea celor patru clase primare, pleacă la Odorhei, unde urmează și cu mari succese termină gimnaziul industrial, făcând în același timp și un curs de sculptură și artă. La vârsta de 18 ani este încorporat în trupele de front în Herjegovina. După terminarea primului război mondial, Josza Béla se întoarce în țară și devine membru al organizației revoluționare proletarietului maghiar, al carei refugiu în România. Aici participă activ la lupta frământată socială de după război, ducând o luptă neobosită împotriva exploatarea capitalistă și a asupririi naționale. Pentru a scăpa de urmărirea S. guranței, care era pe urmele sale, Josza Béla trece la Cluj ca tâmplar, apoi sculptor, fotograf, etc., organizând sindicatele muncitorilor constructivi.

Apoi pleacă la București, iar de aici la Galați.

Activitatea lui nu se mărginește numai la rebrandirea economică, ci pune un accent deosebit pe lupta politică, mobilizând și învânzând masele să lupte pentru exploatarea, împotriva integrării sistem capitalist. Pentru meritele sale, pentru curajul și activitatea neînfricată pe care a dus-o cu riscul vieții, în anul 1936, la Conferința teritorială a Partidului Comunist este ales membru al Secretariatului teritorial din Ardeal și Banat, iar în Decembrie 1940, Comitetul Teritorial din Ardeal și Banat al Partidului Comunist Maghiar îl încredințează conducerea Secretariatului regional Someș. Într-un timp, țărânii fasciști se înțelise. Politică și Siguranța îi urmăreau orice mișcare. Datorită unui agent provocator, la 12 Noiembrie, Josza Béla este arestat de scribi lui Horly. Dus în închisoarea de la Someșeni, este supus celor mai bestiale schingiuiri. Josza Béla orbește, mânie și se umflă și devine negre, picioarele și trupul i se deformează, dar el nu-și trădează Partidul și nici pe tovarășii de luptă.

„Recunosc că sunt comunist, dar nu declar niciun cuvânt despre activitatea Partidului!” — a spus el în fața călăilor.

În ziua de 22 Noiembrie 1943, luptătorul neînfricat Josza Béla, fiul pălmașilor din comuna Hodgya, este omorât. Viața, activitatea și lupta lui Josza Béla s'a împlinit de la început cu lupta, suferințele și biruințele clasei muncitoare din rândurile căreia s'a ridicat. Dragostea și devotamentul lui față de clasa muncitoare, trebuie să fie un exemplu în lupta contra dușmanilor dinăuntru și din afară (traiul nostru — pentru dreptate și libertate, pentru pace și progres, pentru socialism).

Z. Gaiță

COMITETELE PROVIZORII TREBUE SĂ CONTRIBUE LA INTENSIFICAREA MUNCII CĂMINELOR CULTURALE ÎN TIMPUL LUNILOR DE IARNĂ

RA În perioada lunilor de iarnă, intensificarea muncii culturale la sate, constituie un obiectiv deosebit de important. Revoluția culturală, în cadrul căreia milioane și milioane de oameni ai muncii sunt antrenați în acțiunea de ridicare a nivelului lor cultural și ideologic, trebuie să ia o mai mare extindere, să se înfăptuiască cu pași din ce în ce mai repezi.

Sarcinile mereu crescânde pe care le împun marile prefaceri revoluționare din epoca de trecere de la capitalism la socialism necesită o continuă preocupare de a răspândi în mase cât mai largi lumina științei.

Până în regiunile cele mai îndepărtate, în lunile de iarnă va trebui să patrundă și mai mult știința de carte, care va ajuta țărânimea muncitoare să îndeparteze cu un ceas mai devreme superstițiile și credințele înopiate. În acest răstimp, munca de educare și de culturalizare va trebui să întărească și mai mult convingerea asupra superiorității lucrării pământului cu mijloace mecanizate, va trebui să contribuie temeinic la ridicarea conștiinței de clasă a țărânimii muncitoare.

Munca pământului cu mașini și cu unelte perfecționate cere oameni pregătiți, care să se preocupe în mod permanent de însușirea unei tehnici avansate, a unei culturi înaltate.

Pe această linie de preocupări, Căminele Culturale le revin sarcini extrem de importante. Ele trebuie să desfășoare o intensă acțiune agitatorică și propagandistică, să urmărească stimularea avântului spre cultură al maselor largi populare.

Pentru a putea face față numeroaselor sarcini pe care le au de îndeplinit, Căminele Culturale trebuie sprijinite intens de către Comitetele Provizorii. Fie că mai largi organizații de masă, Comitetele Provizorii au în acest sens posibilități deosebite de favorabile. Prin păstrarea unei permanente legături cu masele muncitoare, prin stimularea și îndrumarea energiei creatoare a oamenilor muncii, acțiunea pentru lichidarea înăpoeirii culturale poate fi dusă cu succes.

De aceea, o strânsă colaborare între Comitetele Provizorii și Că-

minele Culturale, ajutorul și sprijinul reciproc, constituie chează unei bune desfășurări a muncii culturale.

În multe județe din țară, Căminele Culturale sub directa supraveghere a Comitetele Provizorii, prin secțiunile lor de învățământ și cultură, au și început pregătirea pentru activitatea din timpul aștelor ierni. În județul Dâmbovița — de pildă — 72 Cămine Culturale au fost aprovizionate cu lemne, iar cu ajutorul Comitetele Provizorii au mai fost amenajate Cămine Culturale în 34 de localități corespunzătoare.

Această măsură cu caracter gospodăresc trebuie să fie dusă la bun sfârșit de către toate Căminele Culturale din țară. În timpul iernii, spre un Cămin Cultural încălzit și bine îngrijit țărânii muncitori se vor îndrepta înfocșinați cu trageră de inimă.

Important pentru cuprinderea diferitelor sarcini ce revin Căminelor Culturale, este planificarea muncii, iar defalcarea pe săptămâni și pe zile a planurilor lunare trebuie să constituie o preocupare permanentă. Asemeni Căminului Cultural din comuna Nănești, jud. Putna, care și-a fixat sarcini concrete pentru fiecare zi, planificarea temeinică a muncii trebuie să fie primul lucru cu care Căminele Culturale să-și înceapă activitatea de iarnă.

Planurile de muncă vor trebui să cuprindă, pe lângă manifestările culturale din fiecare Duminică, organizarea unor seri culturale care să aibă loc cât mai des în cursul săptămânii.

Urmând exemplul cluburilor sovietice, în seriile din cursul săptămânii vor putea organiza audii colective de radio și citire în comun a ziarelor sau a diferitelor broșuri. Deasemenea, vor putea avea loc întâlniri ale țărănilor muncitori cu agronomi și tehnicieni de la Gospodăriile Agricole de Stat sau de la Stațiunile de Mașini și Tractoare.

În comuna Bodești de Sus din județul Neamț, Căminul Cultural și-a întocmit un plan de muncă pentru perioada iernii, plan care cuprinde pentru început, șezători culturale numai de trei ori pe săptămână, urmând ca mai spre iarnă ele să aibă loc în fiecare seară.

Seriile culturale vor trebui în așa fel organizate încât ele să fie pentru țărânimea muncitoare ore plăcute, pline de învățăminte.

Din expunerile agronomilor și tehnicienilor, din studiul și discutarea broșurilor sau din ascultarea emisiunilor de radio, țărânii muncitori vor învăța că numai sub conducerea Partidului clasei muncitoare pe drumul fâuririi unei agriculturi înaltate își pot îmbunătăți necontenit condițiile de viață. Vor înțelege din realitatea și din victoriașă experiență sovietică felul în care au putut realiza țărânii colhoznicii traiul lor îmbelșugat, recoltele lor bogate în rod.

Totodată dezvoltarea dragostei adânci pentru Patrie, pentru conducătorii clasei muncitoare, și ascuțirea vigilenței pentru distrugerea oricăror uneltiri ale dușmanului de clasă, vor constitui obiectivele acestor seri culturale.

Luând necontenit exemplu din realizările Marii Țări a Socialismului, Căminele Culturale își vor putea îmbunătăți munca. În Uniunea Sovietică, în timpul iernii activitatea culturală se intensifică. Iată de pildă ce se petrece în satul Băcovs din R.S.S.A. Buriato-Mongolă. În fiecare seară, foarte multă lume se îndreaptă spre Casa Culturii. Acolo, colhoznicii pot asculta conferințe, pot participa la cercurile de literatură, muzică sau sport. Ei au la dispoziția lor ultimele ziare și reviste precum și cărțile cele mai recente tipărite. Iar

nenumărate sunt volumele pe care le discută în comun — în timpul lungilor seri de iarnă.

Pentru răspândirea și popularizarea cărții la noi în țară, bibliotecile Căminelor Culturale au sarcina să găsească cele mai bune metode pentru dezvoltarea gustului de citit. Masele de țărâni muncitori trebuie să învețe să iubească cartea și, pentru realizarea acestui obiectiv, trebuie dusă o intensă muncă de lămurire.

Preocupat de a da avânt muncii bibliotecilor din județ și înțelegând importanța activității din acest sector, Comitetul Provizoriu al județului Brașov s'a ocupat în mod temeinic de activitatea Căminelor Culturale obținând în multe comune rezultate satisfăcătoare în ceea ce privește răspândirea cărții.

Astfel, în comuna Întorsura Buzăului, s'au înregistrat numai în cursul lunii trecute 1287 cititori, acest Cămin devenind fruntaș în întrecerile pe județ. Sprijinit de organizațiile de masă din comună, Căminul a organizat colective care au pornit pe teren în sectoarele desemnate lor, difuzând cărțile și stimulând cu regularitate cititul lor. Numai prin finerea unui strâns și continuu contact cu terenul a putut fi obținut acest frumos rezultat.

Sunt însă Cămine Culturale unde de activitatea bibliotecilor însă de dorit. Amenajate în localități neatrăgătoare, conduse de bibliotecari care nu urmăresc ducerea unei permanente acțiuni de antrenare a populației spre cititul cărților și la lupta pentru învățatură, ei mulțumindu-se să-și îndeplinească birocratic sarcinile lor, unele biblioteci au foarte puțini cititori.

Acolo unde bibliotecarii n'au știut să aplice în practică bunele îndrumări pe care le-au primit, cum ar fi cazul celor din comunele Frumusea-Covurlui, Averești-Fălcu sau Hodac și Ibanești-jud. Mureș, numărul celor care au luat cărți în cursul lunii trecute a fost deabia de 20 până la 70 cititori.

În perioada de iarnă care se apropie, bibliotecile Căminelor Culturale trebuie să ia o mare dezvoltare. Și Comitetele Provizorii, prin secțiunile lor de învățământ și cultură, cu sprijinul organizațiilor de Partid, au sarcina de a imprimă Căminelor Culturale codăse un impuls creator și de a stimula și controla în continuare munca bibliotecilor bine organizate.

Deasemenea, Comitetele Provizorii trebuie să acorde o deosebită atenție aprovizionării la timp a bibliotecilor cu broșuri, cărți, ziare și reviste, care se adresează în special populației muncitoare dela sate.

Tot în cadrul Căminelor Culturale trebuie continuată cursurile de alfabetizare, iar țărânii muncitori care au învățat carte trebuie deasemenea îndrumați mai departe spre citit, spre învățatură. În această acțiune și, în genere, în activitatea de culturalizare a satelor, trebuie mobilizați și antrenați învățătorii; la fel în lupta împotriva superstițiilor și a misticismului, pentru combaterea născocirilor menite să semene confuzii, ajutorul lor poate fi deosebit de prețios.

Deasemenea, Comitetele Provizorii trebuie să stimuleze cât mai mult avântul cu care țărânii muncitori din Gospodăriile Agricole Colective au pornit la muncă, ajutându-i să cunoască metodele înaltate ale agriculturii sovietice. Prin înzestrarea bibliotecilor Gospodăriilor Agricole Colective, ale Gospodăriilor Agricole de Stat și ale Stațiunilor de Mașini și Tractoare cu cât mai multe broșuri sau cărți, prin organizarea cititului în colectiv, Comitetele Provizorii vor îndruma și în același timp vor contribui la organizarea activității culturale în sâmul unităților sectorului socialist din agricultură.

Sarcina construirii socialismului nu poate fi despărțită de aceea a înfrăpturii revoluției culturale. Iar în țara noastră, pentru lichidarea întinerului lăsat de regimul burghezo-moșieresc, lunile de iarnă care se apropie sunt un prilej deosebit de prețios pentru intensificarea muncii de culturalizare la sate.

Muncitorii șantierului național „Vasile Luca” — Salva-Vișeu au vizitat Expoziția Industriei Sovietice

Zilnic, pe șoseaua Kiselefi, coloane nesfârșite de muncitori, țărâni, elevi și oștași, se îndreaptă spre Expoziția Industriei Sovietice.

Purtând drapelul și lozinci, ei vin să admire uriașele mașini expuse aici, bucurându-se de o parte din realizările oamenilor sovietici, care în cel 32 de ani ai existenței Uniunii Sovietice, sub conducerea Partidului Bolșevic al lui Lenin și Stalin, au reușit să creeze una din cele mai puternice industrii din lume.

Duminică dimineață, din trenuri și autobuze au coborât muncitorii și țărânii dinConstanța și Cluj, din Sibiu și Vaslui, Bacău și Giurgiu, Tecuci și Timișoara. Ei au fost trimiși de tovarășii lor din întreprinderi și dela sate să viziteze Expoziția și să le vorbească apoi și lor despre cele ce au văzut aici.

Soșii la Expoziție, ei se opresc dinaintea fiecărei mașini, o cercetează bine și apoi își trec cu grijă în carnețiolele lor denumirea mașinilor și caracteristicile lor pentru a le împărtăși la întoarcere și celorlalți tovarăși. Îi interesează deopotrivă mașinile industriale ca și cele rutiere sau agricole, robozele de 30 de tone și războiul de țesut automat, sau ringul cu 380 de fusuri și învârtul. La transformatoare, la dinamuri, la gater sau mașinile de cusut, la automobile, motociclete, ca și la bunurile de consum expuse în vitrine, interesul li s'apănește deopotrivă.

Îndrumătorii tehnici, răspândiți în toată hala, deabia pridesc să răspundă sutoilor de întrebări ce le sunt puse.

„Complexitatea și varietatea mașinilor sunt uimitoare”

În fața strugului automat cu șase spinduri, trei tovarăși îmbrăcați în salopetă, discută cu înțelegere: — „Apoi asta-i o mașină minunată!” — spune unul din ei — „cinci operații diferite dintr'odată! Acum înțeleg și eu mai bine cum produc oamenii sovietici atâtea lucruri frumoase. La așa tehnică trebuie să ajungem și noi!”

— „Într'adevăr, e un strung de mare precizie care poate confecționa piese mici în serie!” — înțeleg ei al doilea tovarăș. Dar tot atât de perfect mi se pare strungul revolver automat din partea cealaltă. La el se pot adăuga 14 dispozitive, care execută succesiv tot atâtea operațiuni. Se pot astfel lucra cele mai complicate piese, tot în serie.

Oare vom lucra și noi în curând la asemenea mașini?

— „Fără îndoială, răspunde al treilea — aici în cadrul acordurilor economice, Uniunea Sovietică ne va trimite mașinile de care avem nevoie așa cum ne-a trimis și până acum. Fără ajutorul sovietic, nu am fi izbutit să pornim la construirea socialismului!”

Când s'au întors pentru a treia oară la altă mașină, am văzut strălucind pe pieptul Hecurii „Medalia Muncii”. Ne-am apropiat de ei și am întrebat de unde vine.

— „Tot aici dela Salva Vișeu”, au răspuns ei. „Lucram pe șantierul național „Vasile Luca”.

Inginerul Rotaru Emil ne împărtășește impresiile sale despre Expoziție: — „Complexitatea mașinilor expuse și varietatea lor sunt uimitoare și dovedesc un nivel tehnic cum nu ne puteam închipui. Ceeace consider deosebit de caracteristic este faptul că majoritatea mașinilor sunt automate și acționate electric. Aceasta arată cât de dezvoltată este electricitatea Uniunii Sovietice.”

„În general, mașinile-unelte de aici sunt de o înaltă precizie. M'a interesat deosebi mașina dealezat în mod coordonat, a cărei precizie de lucru atinge o milime de milimetru.”

La fel mașinile agricole și rutiere sunt remarcabile prin diversitatea lor. Numai Uniunea Sovietică putea să ajungă la un asemenea dezvoltat stadiu de lucru în agricultură!”

„N'am văzut nicăieri mașini mai desăvârșite ca acestea”

Dela războiul de țesut automat, un grup de vizitatori se oprește pe la automobilele „Moskvici” și „Zis”, apoi se îndreaptă spre cele câteva strânguri automate de o perfecțiune uluitoare.

Atât strungul cu patru cuite, cât și mașina orizontală dealezat, sunt cu deamănăntul cercetate.

— „Precizia tovarășilor! Această mașină are o precizie extraordinară spune mustrul Nica Nicolae, șef de atelier pe șantierul dela Salva Vișeu. „Din cât cunoșc eu mașinile, pot spune că cele pe care le văd aici sunt în alara așteptărilor mele. Mașini mari, automate, rezistente, ele pot fi mănute de orice muncitor!”

Și tovarășul Nica începe să analizeze caracteristicile mașinilor dealezat scoțând în evidență superioritatea ei.

La rândul său, mecanicul Orghovan Adalbert își exprimă amiralia pentru mașinile și aparatele expuse și adaugă: — „N'avem ochi să vedem toate câte ne interesează. Ca să profităm din plin de această măreață Expoziție tehnică, ne-ar trebui zile întregi!”

Rămăs mai în urmă, tov. Bonnet E., strungar, umple pagini întregi din carnetul său cu notițe și date tehnice.

— Imi amintesc de mărgava propagandă pe care o făceau capitaliștii împotriva Uniunii Sovietice. Eu am lucrat și în uzine din străinătate și pot să spun că n'am văzut nicăieri mașini mai desăvârșite ca acestea!”

Ne-am despărțit de tovarășii frunțași în muncă dela Salva Vișeu, cărora le venea greu să se deslășească de mașini. Voleau să mai dea o raliță prin Expoziție. Parcă le era teamă ca nu cumva să fi trecut cu vederea vreuna din minunatele realizări ale tehnicii sovietice.

Luându-și rămas bun, ne-au asigurat că vor povesti multă vreme tovarășilor lor de pe șantierul „Vasile Luca” despre vizita lor la Expoziție pentru a le potoli curiozitatea, pentru a le spune prin ce mijloace cū oamenii sovietici mai departe luptă lor pentru buna stare și pentru pace, luptă la care se alătură întreaga omenire muncitoare.

LA UZINELE SET

INTRECERILE PENTRU 21 DECEMBRIE STIMULEAZA RAȚIONALIZAREA PROCESULUI DE PRODUCȚIE

La 10 Noiembrie, muncitorii și tehnicienii uzinelor SET din București și-au luat angajamentul că în cinstea zilei de 21 Decembrie cea de a 70-a aniversare a Marelui Stalin, să construiască 10 batoze peste planul anual de producție, să îmbunătățească întreg procesul de fabricație a batozelor și să lupte pentru reducerea timpului de lucru la diferitele operații de montare a pieselor.

Abia au trecut 10 zile și întrecerile socialiste au căpătat un avânt puternic, muncitorii uzinelor SET începând să înregistreze succese tot mai frumoase în producție.

25 batoze în loc de 15

Unul dintre principalele angajamente este acela de a produce până la 21 Decembrie 25 batoze în loc de 15 câte au fost programate.

Pentru aceasta, colecțiul secției batoze a studiat amănunțit posibilitatea introducerii de noi metode de lucru, cu ajutorul cărora procesul tehnologic să fie simplificat, iar timpul de lucru la fiecare operație de montare să fie redus la minimum.

Muncitorii secției au pornit cu elan bătaia în vederea gășirii celor mai bune sisteme de raționalizare a muncii lor. Și rezultatele au apărut.

Tov. Bogocea Ion și Mărgărit Gheorghe care lucrează la montarea ciurului mare la batoze, reușeau cu mari eforturi să monteze un ciur în 8 ore. Acum însă, în urma întrecerilor pornite în cinstea celei de a 70-a aniversări a Marelui Stalin, primiro mai strânsă colaborare cu tovarășii lor de muncă, dezvoltând spiritul colectiv, ei au reușit să introducă noi metode de lucru, metode care au dus la im-

bunătățirea procesului de fabricație. Tov. Bogocea și Mărgărit reușesc astăzi să monteze în 8 ore 3 ciure în loc de 1 câte montau înainte.

Lupta pe care au pornit-o muncitorii dela SET pentru raționalizarea muncii nu a lăsat în afara ei niciun muncitor din secția batoze.

Astfel tov. Negrea Dumitru care lucrează la montarea vântului mare pentru batoze a confecționat un suport cu ajutorul căruia se montează piesa pe batoză într-un timp mai scurt. Acest suport a înlocuit munca a 6 oameni care erau nevoiți până atunci să țină în mână această piesă grea în tot timpul montării. Datorită acestui fapt timpul de lucru a fost redus dela circa 10 ore la numai 2 ore și jumătate.

Deasemenea tov. Negrea „concept un dispozitiv cu ajutorul căruia sitele pentru batoze se taie în serie și nu câte una cum se făcea înainte. Prin aceasta s'a realizat o importantă economie de timp la confecționarea siteilor.

La fel tov. Stan Gheorghe, Schmidt Ion, Popescu Marin și alții au adus diferite raționalizări în muncă datorită cărora s'au obținut importante succese în cadrul întrecerilor socialiste pornite în cinstea Marelui Stalin.

Două brigăzi de calitate înființate la secția batoze

În vederea îmbunătățirii calității produselor în secția batoze a uzinelor SET au luat ființă de curând două brigăzi de calitate formate din 12 muncitori tineri și vârstnici.

Muncitorii din aceste brigăzi urmăresc îndeaproape ca prelucrarea și montarea pieselor să se facă în cele mai bune condițiuni, să nu existe diferențe de dimensiuni înălțându-se astfel rebuturile.

În acest fel se evită pierderea de timp și manopera produsă prin confecționarea din nou a pieselor care nu au corespuns la muncă. Deasemenea se verifică cu multă atenție mecanismul batozelor, făcându-le rodajul pentru a vedea dacă acesta răspunde din punct de vedere calitativ. Batozele trimise spre SMT-uri au astfel garanția calității lor corespunzătoare.

La fel, muncitorii din aceste brigăzi controlează partea lemnoasă a batozelor pentru ca lemnul să nu fie crăpat sau să aibă defecte.

Brigăzile de calitate din secția batoze duc o muncă rodnică, respectându-și angajamentele de a da produse de cea mai bună calitate.

Datorită străduințelor de zi cu zi ale muncitorilor și tehnicienilor secției batoze s'a reușit ca numai după 10 zile de când au pornit întrecerile socialiste în cinstea zilei de 21 Decembrie să se obțină importante succese.

Astfel în dimineața zilei de 19 Noiembrie trei batoze au fost terminate complet, o schelet în curs de montare iar celelalte confecționate în proporție de 45 la sută.

Muncind cu același zădărnici, muncitorii dela SET vor reuși ca până în ziua de 21 Decembrie ziua de naștere a Marelui Stalin să-și îndeplinească și să depășească angajamentele luate.

Mireea Harescu

Coloane nesfârșite de muncitori și țărâni din toate țările vizitându-și Expoziția Industriei Sovietice.

Actualități din U.R.S.S.

O contribuție sovietică de mare valoare
pentru arheologia mondială

Academia de Științe a Uniunii Sovietice a publicat un nou manuscris al celebrului istoric sovietic Serghei Kisselev, intitulat „Istoria veche a Siberiei de Sud”. Acest manuscris este o contribuție deosebit de mare pentru știința arheologică, fiind o lucrare fundamentală, rezultată la 20 de ani de cercetări.

Pentru prima dată în istoria științei este popularizată viața, cultura și toate organizarea socială care există, din cele mai îndepărtate vremuri, în nemărginitele regiuni ale Siberiei de Sud. Cu toate că cercetările arheologice în Siberia de Sud s-au făcut cu o sută de ani înainte de Kisselev, savantul Serghei Kisselev a reușit să strângă, în cursul experiențelor sale, o cantitate dublă de material documentar. El a descoperit mii de monumente culturale, scrieri vechi, obiecte de artă și resturi de animale și plante, cu ajutorul cărora a putut face o descriere foarte amănunțită și pe înțelesul tuturor, a istoriei Siberiei de Sud, din vremurile îndepărtate ale epocii de piatră.

Kisselev combate afirmațiunile tendențioase ale istoricilor burghezi, care susțin că popoarele și cultura vechei Siberiei au rămas, în decursul mileniilor, într-o stare primitivă. Savantul dovedește că încă acum 1500 ani, triburile care populeau meleagurile Siberiei de Sud posedau o cultură destul de interesantă. Profesorul Kisselev anexează studiului său o serie de hărți foarte plastice și explicative pentru diferite

tele epoci arheologice. Aceste hărți reproduc vechile culturi ale Siberiei, ale Europei Răsăritene, ale Asiei Centrale, precum și ale altor țări îndepărtate.

Grija Guvernului Sovietic pentru ridicarea culturală a popoarelor din Extremul Nord

Guvernul sovietic acordă o deosebită atenție dezvoltării culturale și învățământului popoarelor din Extremul Nord, unde în trecut nu exista om care să știe carte. Astăzi, au fost înființate școli. Copiii eschimoșilor, evienilor, nanaiților, elucilor și altor popoare, învăță limba lor maternă. La Leningrad se editează manuale didactice în limba maternă a popo-

relor din Extremul Nord și se traduc în aceste limbi operele clasice literaturii ruse și sovietice. Anul acesta au fost editate la Leningrad 56 de cărți diferite, în 9 limbi ale popoarelor din Extremul Nord. Lingviști și etnografi sovietici vizitează des raioanele nordice din URSS. Materialele culese în timpul expedițiilor, sunt folosite la întocmirea cărților în limbile popoarelor nordice.

Parcul zoologic din Moscova

Parcurile zoologice sovietice nu sunt numai instituții care deservesc o atenție intensă muncii de culturalizare, ci și instituții de cercetări științifice. Ca exemplu putem cita parcul zoologic din Moscova. Acest parc este vizitat în fiecare an de aproape 2 milioane de oameni. Această, însă, nu împiedică pe savanții zoologi să facă diferite experi-

riențe asupra transformării naturii animalelor.

Se știe că de rău se nasc elefanții înșiși în captivitate. Zoologii din Moscova au creat un regim special pentru întreținerea și hrănirea elefanților, datorită cărui în parcul zoologic s-a născut un pul de elefant. Acum pulul de elefant are 2 ani și cântărește 700 kgr. În parcul zoologic din Moscova se înmulțesc foarte des hipopotamii, lei și tigrii. Lei care s-au născut au fost vânduți grădinișlor zoologice din Belgia și Olanda.

Un rezultat foarte interesant l-au obținut oamenii sovietici la înmulțirea lebădeilor albe. Până acum, se socotea că în fiecare bazine nu poate trăi decât o pereche de lebăde. În parcul zoologic din Moscova, într-un singur bazine au trăit, neluate unele de altele, 8 perechi de lebăde de la care parcul a obținut 24 de lebăde.

Schimbând natura animalelor prin crearea unor condiții noi, colaboratorii parcului zoologic au obținut o înmulțire mare a iepurilor de câmp și de casă.

Experiențele strălucite, desfășurate în parcul zoologic din Moscova, cât și în celelalte parcuri din U.R.S.S., confirmă în mod demonstrativ teoriile biologice materialiste, mîndrindu-ne cu privire la influența mediului exterior asupra lumii vegetale, cât și a celei animale.

EVGHENI KISSELEV A FOST NUMIT AMBASADOR EXTRAORDINAR AL U.R.S.S. IN R. P. UNGARĂ

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Președintele Sovietului Suprem al URSS a numit pe Evgheni Kisselev în postul de ambasador extraordinar și ministru plenipotențiar al URSS în Republica Populară Ungară. Președintele Sovietului Suprem al URSS a eliberat pe Arseni Tîșkov din funcția de ambasador extraordinar și ministru plenipotențiar al URSS în Republica Populară Ungară, având în vedere numirea sa în alt post.

În urma recentelor greve

PRODUCȚIA DE OȚEL A STATELOR UNITE A SCĂZUT CU 10 MILIOANE TONE

NEW-YORK, 21 (Agerpres). — Revista americană IRON AGE scrie că în urma recentelor greve din industria oțelului din Statele Unite, scăderea producției este evaluată la zece milioane de tone. Din această cauză, scrie revista, lipsa acută de oțel care va rămâne până în vara viitoare, poate provoca înflorirea bursei negre a oțelului.

SAVANTUL BRITANIC BLACKETT DEMASCĂ PE SUSȚINĂTORII RĂZBOIULUI ATOMIC

LONDRA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Luând cuvântul la clubul științelor străine, profesorul Blackett, membru în Parlament, a subliniat confuzia provocată în rândurile conducătorilor militari și politici ai puterilor occidentale de gîrea că Uniunea Sovietică posedă arma atomică. În prezent acțiunea bombelor este apreciată mai rău decât în anii 1945-1948, când ea era socotită drept armă absolută, care poate asigura, cu preț puțin, victoria într-un război, a declarat Blackett.

CONDUCĂTORII FLOTEI DE RĂZBOI AMERICANE SCOTESC ÎN PREZENT CA BOMBA AR FI „ÎN GENERAL INUTILĂ”. Înșuș generalul Vandenberg, principalul adept al bombelor atomice, declară acum că trupele terestre sunt încă necesare pentru război, în timp ce bomba atomică joacă numai un rol auxiliar. Blackett a subliniat dorința de pace a Uniunii Sovietice. Orice fel de „măsură pentru apărarea populației civile” în Occident sunt imposibile, a spus el, întrucât ele vor submina întreaga economie a țărilor Occidentale. În timp ce Anglia devine falimentară sub apăsarea cheltuielilor militare, în Statele Unite situația este cu totul diferită, întrucât cheltuielile pentru pregătirea militară în America dau nouă posibilități de investiții pentru surplusurile de capital.

Răspunzând la una din întrebări, Blackett a relevat că englezii și americanii „au folosit pe toți savanții specialiști în energia atomică după ce au intrat în Germania”.

O DELEGAȚIE DE SCRITORI SOVIETICI VIZITEAZĂ PAKISTANUL

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Asociația scriitorilor progresiști din Pakistan a organizat o înălțare a scriitorilor sovietici care vizitează Pakistanul, cu studenții unui colegiu din Lahore.

Scriitorii sovietici Tacimukamedov Musa, care a luat cuvântul în limba uzbekă, a fost întâmpinat cu multă căldură de auditoriu. El a vorbit studenților despre dezvoltarea culturii și artei în Uniunea Sovietică. Poetul tadjik Mirbo Turbun a arătat apoi că în timpul războiului toate popoarele mari Uniunii Sovietice, au luptat cot la cot pentru a-și apăra Patria, Victoria Uniunii Sovietice a avut o însemnată contribuție pentru omene, pentru o pace trăinică și liberă. Toate popoarele Uniunii Sovietice doresc fierbinte o pace trăinică, a declarat el.

Apoi el a recitat în fața studenților una din poeziile sale în limba persană, ceea ce a provocat o furtună de aplauze.

După scriitorii sovietici, scriitorii din Pakistan au citit din versurile lor.

În cursul serii, membrul Adunării constituente din Pakistan, Mian Iftikharudin, direct al guvernului PAKISTAN TIMES și IMROZ a oferit o recepție în cinstea oaspetilor sovietici.

OAMENII MUNCH DIN U.R.S.S. PRIVESC CU DRAGOSTE ȘI RECUNOȘTINȚĂ CĂTRE CREATORUL PUTERICEI ARTILERII SOVIETICE, TOVARĂȘUL STALIN

Ordinul de zi al ministrului forțelor armate al URSS, cu prilejul Zilei Artileriei

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite ordinul de zi Nr. 109 al ministrului forțelor armate al URSS.

20 Noiembrie 1949 — Moscova. Tovarăși artiști și muncitori din industria de piese de artilerie!

Tovarăși soldați, marinari, sergenți, și subofițeri!

Tovarăși ofițeri, generali și amirali! Astăzi, poporul sovietic și forțele sale armate sărbătoresc Ziua Artileriei și succesele obținute de artiștii sovietici și de muncitorii din industria de piese de artilerie în îndeplinirea sarcinilor trasate de marele nostru conducător și învâțător, tovarășul Stalin. Eu vă salut și vă felicit cu prilejul acestei sărbători — Ziua Artileriei. Urez întregului personal al artileriei forțelor armate și tuturor muncitorilor din industria de piese de artilerie noi succese în dezvoltarea și consolidarea forței combative a artileriei sovietice.

Pentru a sărbători Ziua Artileriei ordon: 20 de salve de artilerie vor fi trasate astăzi 20 Noiembrie 1949 în capitala Patriei noastre Moscova, în capitalele Republicilor unionale și în Leningrad, Stalingrad, Sevastopol, Odesa, Habsk, Novosibirsk, Sverdlovsk, Gorki, Molotov și Tula.

Trăiască viteza artileriei sovietice! Trăiască forțele armate ale Uniunii Sovietice!

Trăiască Patria noastră sovietică! Trăiască Partidul Comunist (b) al Uniunii Sovietice!

Trăiască inspiratorii și organizatorii

victoriilor noastre, creatorul putericei artileriei — marele Stalin! Ministrul forțelor armate al U.R.S.S., mareșal al Uniunii Sovietice,

VASILEVSKI

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite:

La 19 Noiembrie a avut loc la Moscova un meeting festiv închinat Zilei Artileriei, meeting organizat de ministrul forțelor armate al URSS împreună cu reprezentanții Partidului și Sovietelor din Moscova.

La meeting au participat generali, amirali și ofițeri ai forțelor armate ale URSS, eroi ai muncii socialiste, eroi ai Uniunii Sovietice, ingineri evidențiați, stăhănoviști din uzinele din Moscova și muncitori depe țărâmul științei și artei.

Scena frumos împodobită era strălucită de portretele uriașe ale lui Lenin și Stalin, înconjurată cu flori. Lângă steagurile de luptă, acoperite de decorații, ale celor mai glorioase unități de artilerie făceau de gardă soldați artiști.

Din Preșidiu făceau parte ministrul forțelor armate al URSS, mareșal al Uniunii Sovietice Vasilevski, generalul de armată Ștemenko, mareșalul prim de artilerie Voronov, mareșalul de artilerie Iakovlev, secretarii comitetului orgănesc din Moscova al Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, Parnov și Kolotarkin, președintele Academiei de științe artilerie, generalul-locotenent Blagovarov, reprezentanți al Partidului și organizațiilor de masă din Capitală.

În sală a răsunat puternic imnul U. nionii Sovietice. În aplauze furtunoase participanții la meeting au ales prez-

diul de onoare format din membrii Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, în frunte cu generalul Stalin. Raportul asupra artileriei forțelor armate sovietice a fost făcut de generalul-locotenent de artilerie Mitrofan Nedelin, erou al Uniunii Sovietice.

ASTĂZI, a spus el, ȚARA SOVIETICĂ SĂRBĂTOREȘTE PENTRU A ȘASEA OARĂ ZIUA ARTILERIEI, DECRETATĂ DE PREZIDIUL SOVIETULUI SUPREM AL URSS, ÎN CINSTEA FAPTELOR DE VITEJIE ALE ARTILERIEI SOVIETICE PE FRONȚURI ÎN MARELE RĂZBOI PENTRU APĂRAREA PATRIEI. ÎN ACEASTĂ ZI, OAMENII MUNCH DIN URSS ÎSI AMINTESC CU MANDRIE LUPTELE ȘI MĂESTRIA ARTILERIȘTILOR SOVIETICI, PRIVESC CU DRAGOSTE ȘI RECUNOȘTINȚĂ CĂTRE CREATORUL PUTERICEI ARTILERII SOVIETICE, TOVARĂȘUL STALIN.

FORȚELE ARMATE SOVIETICE PĂZESC CU VIGILENȚĂ PACEA, SECURITATEA ȘI INTERESELE DE STAT ALE URSS. ELE APĂRĂ CU FERMITATE MUNCĂ PAȘNICA A OAMENILOR SOVIETICI CARE CONSȚRIESC COMUNISMUL.

Generalul Nedelin și-a încheiat discursul său prin urări în cinstea Țării Sovietelor și forțelor sale armate, în cinstea Partidului Bolșevic și a generalului Stalin.

În aplauze furtunoase participanții la meeting au adoptat în unanimitate un mesaj de salut către conducătorul popoarelor, tovarășul Stalin.

Meetingul a fost urmat de un mare concert, la care și-au dat concursul cei mai buni artiști din Moscova.

Lucrările Consiliului Federației Democratice Internaționale a Femeilor

ÎN ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ FEMEILE CONTRIBUE ACTIV LA CONSTRUIREA UNEI VIEȚI NOUI

Cuvântul delegatelor Eugenia Pragerova din R. Polonă

și Li uba Chișinevski din R. P. R.

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

În ședința din 19 Noiembrie a sesiunii Consiliului Federației Democratice Internaționale a Femeilor, care se desfășoară acum la Moscova, s-a discutat problema apărării drepturilor economice ale femeilor, date fiind lipsite de drepturi, să nu mai fie supuse discriminărilor și să capete încredere în viitorul lor și în viitorul copiilor lor, așa cum au încredere femeile sovietice. Nu există nicio îndoielă că unitatea și solidaritatea din rândurile FIDF și acțiunile comune ale oamenilor muncii de pretutindeni vor asigura succesul luptei pentru o pace trăinică în întreaga lume.

Consiliul Federației Democratice Internaționale a Femeilor își continuă lucrările la 20 Noiembrie.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite:

În cursul ședinței din dimineața zilei de 20 Noiembrie, Consiliul Federației Democratice Internaționale a Femeilor și-a continuat discuțiile asupra problemei apărării drepturilor economice ale femeii în legătură cu creșterea mizeriei și șomajului în țările capitaliste.

Participanțele la ședință au ascultat cu atenție și simpatie cuvintele secretarei Asociației muncitorilor muncipali din Brazilia, Fannie Tabak, și al secretarei Uniunii Femeilor Italiane, Ada Alessandrini, care a vorbit în legătură cu această problemă.

S-a trecut apoi la punctul următor al ordinii de zi și anume la rapo-

artificale al femeilor sovietice care a declarat: Femeile sovietice știu că de gree este situația surorilor lor din străinătate. Ele doresc din toată inima ca femeile din Statele Unite, Anglia, Italia, Franța, Belgia, Olanda și celelalte țări capitaliste să nu se mai zbată în mizerie și să nu mai fie lipsite de drepturi, să nu mai fie supuse discriminărilor și să capete încredere în viitorul lor și în viitorul copiilor lor, așa cum au încredere femeile sovietice. Nu există nicio îndoielă că unitatea și solidaritatea din rândurile FIDF și acțiunile comune ale oamenilor muncii de pretutindeni vor asigura succesul luptei pentru o pace trăinică în întreaga lume.

Consiliul Federației Democratice Internaționale a Femeilor își continuă lucrările la 20 Noiembrie.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite:

În cursul ședinței din dimineața zilei de 20 Noiembrie, Consiliul Federației Democratice Internaționale a Femeilor și-a continuat discuțiile asupra problemei apărării drepturilor economice ale femeii în legătură cu creșterea mizeriei și șomajului în țările capitaliste.

Participanțele la ședință au ascultat cu atenție și simpatie cuvintele secretarei Asociației muncitorilor muncipali din Brazilia, Fannie Tabak, și al secretarei Uniunii Femeilor Italiane, Ada Alessandrini, care a vorbit în legătură cu această problemă.

S-a trecut apoi la punctul următor al ordinii de zi și anume la rapo-

artificale al femeilor sovietice care a declarat: Femeile sovietice știu că de gree este situația surorilor lor din străinătate. Ele doresc din toată inima ca femeile din Statele Unite, Anglia, Italia, Franța, Belgia, Olanda și celelalte țări capitaliste să nu se mai zbată în mizerie și să nu mai fie lipsite de drepturi, să nu mai fie supuse discriminărilor și să capete încredere în viitorul lor și în viitorul copiilor lor, așa cum au încredere femeile sovietice. Nu există nicio îndoielă că unitatea și solidaritatea din rândurile FIDF și acțiunile comune ale oamenilor muncii de pretutindeni vor asigura succesul luptei pentru o pace trăinică în întreaga lume.

Consiliul Federației Democratice Internaționale a Femeilor își continuă lucrările la 20 Noiembrie.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite:

În cursul ședinței din dimineața zilei de 20 Noiembrie, Consiliul Federației Democratice Internaționale a Femeilor și-a continuat discuțiile asupra problemei apărării drepturilor economice ale femeii în legătură cu creșterea mizeriei și șomajului în țările capitaliste.

Participanțele la ședință au ascultat cu atenție și simpatie cuvintele secretarei Asociației muncitorilor muncipali din Brazilia, Fannie Tabak, și al secretarei Uniunii Femeilor Italiane, Ada Alessandrini, care a vorbit în legătură cu această problemă.

S-a trecut apoi la punctul următor al ordinii de zi și anume la rapo-

artificale al femeilor sovietice care a declarat: Femeile sovietice știu că de gree este situația surorilor lor din străinătate. Ele doresc din toată inima ca femeile din Statele Unite, Anglia, Italia, Franța, Belgia, Olanda și celelalte țări capitaliste să nu se mai zbată în mizerie și să nu mai fie lipsite de drepturi, să nu mai fie supuse discriminărilor și să capete încredere în viitorul lor și în viitorul copiilor lor, așa cum au încredere femeile sovietice. Nu există nicio îndoielă că unitatea și solidaritatea din rândurile FIDF și acțiunile comune ale oamenilor muncii de pretutindeni vor asigura succesul luptei pentru o pace trăinică în întreaga lume.

Consiliul își continuă lucrările în ziua de 21 Noiembrie.

Nota guvernului polon adresată ambasadorului Franței la Varșovia în legătură cu activitatea de spionaj a funcționarilor ambasadei și consulatelor franceze din Republica Polonă

VARȘOVIA, 21. (Agerpres). — TASS transmite:

Leszczynski, ministrul adjunct de afaceri externe al Republicii Polone, a primit la 19 Noiembrie pe Basien, ambasadorul Franței la Varșovia, și i-a remis o notă cu următorul conținut:

„Autoritățile poloneze au descoperit activitatea de spionaj dusă în Republica Polonă de înalți funcționari ai ambasadei și consulatelor franceze în Republica Polonă. În legătură cu aceasta, la 18 Noiembrie n. e. la Varșovia, a fost arestat Robineau, funcționar la consulatul francez din Stalin, în momentul în care încerca să părăsească teritoriul Republicii Polone.

Fiind arestat, Robineau a recunoscut activitatea sa de spionaj și va fi deferit tribunalului Republicii Polone.

După cum reiese din documentele de care dispune guvernul polonez, Almar de Brozia de Mer și Fernand Renaud, funcționari ai ambasadei franceze, se dedau deasemenea la activitate de spionaj în Republica Polonă.

Toate cele de mai sus sunt confirmate atât de denunțurile arestatului Robineau cât și de cele ale altor persoane pe care funcționarii francezi le-au atras în activitatea de spionaj. Guvernul polonez amintește că acum câteva luni a fost arestat pentru spionaj funcționar al consulatului francez din Wrocław, care vor fi în curând deferiți justiției.

Guvernul Republicii Polone informează guvernul francez că consideră activitatea de spionaj a funcționarilor ambasadei și consulatelor franceze din Republica Polonă ca absolut inadmisibilă. Guvernul polonez se adresează guvernului francez cerând să ia toate măsurile pentru a pune capăt unei astfel de activități.

În același timp, guvernul polonez lățe ca Almar de Brozia de Mer și Fernand Renaud, dovedeți că au făcut spionaj, să părăsească imediat teritoriul Republicii Polone.

„Reumatismul inimii”, o descoperire a savantului rus Sokolski

Revista medicală „Meditsinski Robotnik” care apare la Moscova, publică o interesantă corespondență intitulată „Prima lucrare despre reumatismul inimii”. Acest articol a răsunat o nouă lumină asupra priorității științei ruse în domeniul reumatismului cardiac.

Această boală era cunoscută, până acum, în lumea medicală, sub numele „meladiei lui Bouillot-Sokojski”. Dar

trebuie semnalat că această boală a fost descrisă amănunțit — și independent de medicul francez — de către profesorul universitar din Moscova, savantul Grigori Sokolski, care a introdus pentru prima oară termenul „reumatismul inimii”. Lucrarea sa a fost publicată în 1936 în „Analele științifice ale Universității din Moscova” și în același an, — dar după câteva luni — a apărut monografia lui Bouillot.

Experiențele strălucite, desfășurate în parcul zoologic din Moscova, cât și în celelalte parcuri din U.R.S.S., confirmă în mod demonstrativ teoriile biologice materialiste, mîndrindu-ne cu privire la influența mediului exterior asupra lumii vegetale, cât și a celei animale.

Stirile Zilei

ANSAMBLUL SOVIETIC

„BERIOZKA”

A SOSIT LA CRAIOVA

CRAIOVA, 21 (Agerpres). — Luni a sosit la Craiova ansamblul sovietic de dansuri „Beriozka”. O numeroasă delegație, compusă din reprezentanți ai Comitetului Județean P.M.R. Dolj, al ARLUS-ului și al celorlalte organizații de masă au întâmpinat pe oaspeții în gară.

În cursul dimineții, ansamblul „Beriozka” a dat un spectacol în sala Teatrului Național, în fața unui mare număr de oameni al muncii, care și-au manifestat admirația pentru arta sovietică și marea Țară a Socialismului.

Noi centre pentru distribuirea formularelor de cartele tip E

Pentru a se asigura distribuirea cât mai rapidă a formularelor pentru cartele tip E. Serviciul cartelelor din Direcția Comercială a Comitetului Provizoriu București, a mai stabilit încă două centre noi de distribuție a formularelor:

Centrul 643 din str. Colentina 176 (circumscripția 18) și Centrul 256 din strada Peceneaga 53 (circumscripția 30). Secțiunea Comercială a Comitetului Provizoriu al Capitalei atrage din nou atenția responsabililor de centre care nu au ridicat formularele de la Serviciul cartelelor că, dacă nu le vor ridica până cel mai târziu mâine, 22 Noiembrie, la orele 12, vor fi dați în judecată și sancționați conform legilor în vigoare.

Deasemenea, se precizează că cetățenii care nu vor ridica, completă și depune formularele până la 25 Noiembrie, vor pierde dreptul de cartele pe trimestrul viitor.

Constituirea Uniunii Cooperativelor de consum din Capitală

În ziua de 20 Noiembrie a. e. a avut loc într-un cadru festiv — în localul Casei Prieteniei Româno-Sovietice — din str. Bakiș Nr. 14, constituirea Uniunii Cooperativelor de Consum din Capitală, la care a participat tov. N. Alexe, secretarul Comitetului de Organizare a Cooperativelor și delegații cooperative din Capitală.

Posta Comisiei de Organizare care și-a depus Duminică mandatul, a prezentat în fața adunării generale raportul său de activitate dela 15 Mai și până în prezent, analizând critic și autocritic toate lipsurile și greutățile întâmpinate în muncă.

ÎN CAPITALĂ, A LUAT FIINȚĂ UN LABORATOR TEHNIC DE MORĂRIȚ ȘI PANIFICAȚIE

Pe lângă Secțiunea Întreprinderilor Economice din Comitetul Provizoriu al Capitalei, a luat de curând ființă un laborator tehnic de morărit și panificație.

Scopul creării acestui laborator este de a se controla calitatea făinei și a pâinii și a se urmări procesul tehnologic al fabricației.

Deasemenea, prin controlul cel va exercita acest laborator atât calitatea pâinii, cât și modul de fabricație vor fi standardizate pe întreg cuprinsul Capitalei. Înlăturându-se astfel sistemul de până acum în care calitatea, ea și procedeele de fabricație se deosebeau dela o fabrică la alta.

Dela toate cele 12 fabrici ale Comitetului Provizoriu se ridică zilnic mostre din pâinea fabricată în ziua respectivă, care sunt apoi analizate în laborator, în ceace privește aciditatea procesului de cocere și materia primă utilizată în fabricație.

Noul laborator funcționează în Bulevardul Pîntile Nr. 9. Populația Capitalei este rugată ca, orice nemulțumire constatată, să o comunice în scris la adresa menționată sau telefonic la nr. 2.11.20, spre a se lua imediat măsuri de îndreptare.

Transportul cartofilor destinați aprovizionării gospodăriilor proprii

Transporturile destinate uzului gospodăresc care nu depășesc cantitatea de 30 kgr. se vor primi la expediție pe calea ferată în baza adeverinței eliberate de comisiunea de colectare a comunei de unde s-au recoltat cartofii, din care să reiasă că producătorul și-a predat cota obligatorie.

O STRĂLUCITĂ DEMASCARE A ATĂTĂTORILOR LA RĂZBOI ȘI A CRIMINALELOR PLANURI AGRESIVE ALE IMPERIALISMULUI

MARELE DISCURS ROSTIT DE A. I. VÂȘINSKI ÎN COMITETUL POLITIC AL ADUNĂRII GENERALE O. N. U.

(Urmare din pag. 8-a)

să treacă la măsuri practice. Aceasta ne dă dreptul să afirmăm, în fața întregii lumi, că d-voastră nu vreți interzicerea armei atomice.

Acum, această dovadă rapoartelor comitetului d-lui Acheson, raport care a fost citat și pe care d-voastră, apărătorii acestui plan, încercați să-l treceti sub tăcere. Dar d-voastră nu veți reuși să faceți acest lucru, căci scrisoarea d-lui Acheson spune direct: „Iată planul de control pe care noi l-am elaborat, dar să nu credeți domnilor senatori că, adoptând acest plan, Statele Unite vor fi obligate să înceteze producția de bombe atomice. Nu, Statele Unite nu vor fi obligate să înceteze producția de bombe atomice. Acest lucru va mai fi hotărât de Congres în lumina politicii înalte, noi vom rezolva această problemă în procedura noastră constituțională, independent de planul de control internațional.”

Cu alte cuvinte, noi vom vota în Senat așa cum ne va place, dacă vom dori să păstrăm aceste bombe și să mărșim rezervele lor.”

Mal mult, din raportul mai sus menționat, după cum a spus Lillien, președintele comitetului pentru energia atomică a Statelor Unite, că principala atenție a acestui comitet nu este îndreptată asupra inventării de mijloc de a vedea trecătorii fabricării de arme atomice, ci asupra acumulării, în număr, de mai mare, de bombe atomice. Comitetul lui Lillien al înțeles încă din 1946 că va susține ceasul și că el va bate pe orologii istoriei, ceasul când și alte state vor fi în stare să concureze cu USA în fabricarea de bombe atomice.

CRITICI ANGLO-AMERICANI ÎNCERCĂ SĂ INSELE OPINIA PUBLICĂ

Câteva cuvinte despre alte chestiuni atinse de d. Austin — despre alegerea din România, Bulgaria, Ungaria și Polonia. Toate aceste chestiuni au fost ridicate aici în mod artificial pentru a atrage atenția opiniei publice de la propunerile guvernului sovietic cu privire la consolidarea păcii, pentru a înșela opinia publică.

Coloșul meu polonez a răspuns la chestiunile privind Polonia. Eu voi spune câteva cuvinte cu privire la cele declarate aici de d. Austin despre alte țări. În primul rând, voi aminti că noi am vorbit despre această țară destul de timpuriu, atunci când am discutat chestiunea pretenției violării a unor drepturi ale omului și libertăților fundamentale de către guvernul Ungariei, Bulgariei și României. Noi am prezentat faptele, iar dvs. ați votat. Noi am prezentat faptele, iar dvs. ați votat. Dar șeful delegației poloneze, Wierbowski, a arătat, în fața dvs., că alegerea din Grecia care a fost însoțită de falșuri și pungașii. Dar este un fapt că în membrul comitetului internațional de control, profesorul dela Universitatea din California, care a povestit despre toate aceste falșuri, a fost dat afară din această comisie. Toate acestea au fost trecute sub tăcere de d-nul Austin și McNeil, care au preferat să facă înșușiri cu privire la alegerea din țările de democrație populară.

D. Austin a socotit, nu știu de ce, că este cazul să repete bărbelile după care eu, în 1945, l-aș fi prezentat regelui României un ultimatum, dându-l pentru răspuns un termen de 2 ore și 5 secunde. De unde are oare d. Austin informații atât de precise? Oare nu dela fostul rege? Poate ar trebui să invităm aici pe fostul rege pentru a-l interogatori.

În realitate, desigur că nu există nici un fel de ultimatum. A fost complotul generalului Rădescu, trădarea unui grup de generali, agenți hitleristi. Aceasta s'a întâmplat în februarie 1945, în perioada în care Armata Roșie înainta prin lupte grele spre Berlin și când Rădescu și alii trădători încercau să submineze spatele frontului Armatei Roșii. În aceste condiții a fost necesar să se atragă atenția

DELIRUL PROVOCATOR AL CLICHÉ LUI TITO

După Austin a luat cuvântul reprezentantul clișei titiste, care a protestat împotriva faptului că el califică astfel, dar eu nu intenționez să mi schimb formularea. El a încercat să facă înșușiri la adresa Uniunii Sovietice și a țării de democrație populară.

Desigur, propunerile sovietice de a consolida pacea și securitatea popoarelor au provocat furia acestui domn, pe care el nu a putut să o ascundă. El și-a alăturat vocea corului de calomnii duse la adresa țării socialiste. D. Dijas, care a vorbit în numele acestui grup, este nemulțumit de faptul că propunerile sovietice dau după cum a spus el, o definiție incompletă și unilaterală a propagandei de război. El ar fi dorit ca această noțiune să fie largită tocmai într-un sens de care nu se simte nevoia întrucât nu există nici un temel pentru toate aceste suspiciuni negre de care a pâlăvrăgit aici acest orator care se pare că a pierdut orice simț al rușinii. El a încercat să ne acuze că am exercitat presiuni împotriva Jugoslaviei, ba chiar că am rupt tratatul de prietenie. Dar oare nu Tito a rupt acordul privitor la societatea pe acțiuni sovieto-jugoslavă de navigație dunăreană? Oare nu Tito a rupt acordul privitor la societatea pe acțiuni sovieto-jugoslavă de transport aeriene? Din a cui inițiativă au fost rupte aceste acorduri privitoare la societățile mixte? Oare nu guvernul Tito și-a permis să aresteze în masă cetățenii sovietici, oameni pe care nu i-a învinuit că au fost de puțin de spionaj, după cum pretinde în notele sale și după cum d. Dijas a afirmat ieri în mod fals aici și pe care l-a arestat pentru că ar fi un gardian albi, dar în realitate pentru

și acest ceas a sunat, el a sunat cu cățiva ani mai devreme decât o credeau astrologii americani.

Acum, noi căutăm să obținem interzicerea armei atomice și instituirea unui strict control internațional asupra aplicării acestei interziceri. Nu se propune un plan care nu poate satisface pe nimeni, în afară de acela care nu dorește nici interzicerea și nici controlul. Dar pu noi caută să ne convingă de contrariu, afirmându-se că ei, criticii noștri, sunt deosebiți pentru interzicere și control. Noi spunem însă: „Bine, atunci ocupă-ți-vă împreună cu noi de măsuri practice”. La aceasta ei se răspund: „Acesta este inutil! Accepți planul nostru”. Noi spunem însă: „Planul nostru nu este bun”. Și nu numai noi suntem acela care o spunem, dar și proprii dvs. reprezentanți, ca de pildă, d. Osborne, spune același lucru. Refuzul dvs. de a accepta propunerile noastre vă trădează întru totul.

D. Austin a propus comitetului politic Nr. 1 să respingă paragraful 2 din propunerile noastre. El s'a referit cu acest prilej la faptul că comitetul ad-hoc a examinat chestiunea energiei atomice. Dar aceasta nu poate împiedica comitetul politic să accepte propunerile noastre privind elaborarea de propuneri practice în ce privește interzicerea și controlul în atât mai mult cu cât comitetul ad-hoc nu a examinat și nici nu a adoptat o asemenea propunere. Doar acest oameni care nu au interes să grăbească această activitate, care nu sunt interesați în interzicerea armei atomice, pot cere respingerea unei astfel de propuneri ca aceea din paragraful 2 al proiectului nostru de rezoluție.

homicidare pentru cila titistă. Dijas de pildă nu a pomenit nici un cuvânt despre depozitiile lui Brankov. Și totuși, Brankov nu a fost cel mai însemnat membru în banda Tito-Dijas-Rankovici. Acesta a fost un spion inveterat, a fost principala agent al serviciului de spionaj jugoslav în Ungaria, — lăsa cine este Lazăr Brankov. El a fost agentul direct subordonat generalului Milici și ministrului de interne jugoslav Rankovici. Depozitiile sale sunt bine cunoscute. Oare Dijas le-a uitat? Eu pot să i le reamintesc.

Brankov a măturat în lața Curții că în cursul războiului Mișa Lompar a fost trimis în Elveția cu misiunea de a face legătura cu șeful organizației americane de spionaj în Europa, Allen Dulles. Acest Mișa Lompar s'a pus în legătură cu șeful organizației americane de spionaj în Europa, Allen Dulles. Soșind în Elveția, Lompar a luat deosebiți contact cu grupurile trokiste aflate acolo.

Latino, care se afla la Marsilia și Vasa Ivanovici, care se afla la Bari, au stabilit relații strânse cu serviciul de spionaj anglo-american. Generalul Velebit, cunoscut de toți ca un vechi spion englez, se afla la Londra. El transmitea serviciului de spionaj britanic, toate documentele pe care le avea la depozite, inclusiv informații asupra Armatei Sovietice.

CALOMNII ÎN ROLUL DE „TEORETICIENI”

Cei care a luat cuvântul apoi, a fost delegatul canadian, d. Martin, senatorul Martin pe cât se pare. Cuvântarea sa a constat într-o avalanșă de insulte și țigări istorice care trebuiau să înșeneze critica adusă propunerilor sovietice. El a proclamat o agramă de absurdități calomnioase și povești de tot felul.

Voi începe cu faptul că mai important, cu toate că voi trebuie desigur să vorbesc și despre celelalte fapte de demne de atenție. Dacă ar fi să ne luăm după d. Martin, problema care stă acum în fața Organizației Națiunilor Unite nu este cătuși de puțin aceea de a condamna pregătirea în vederea unui război, nu constă cătuși de puțin în îndreptarea tuturor eforturilor pentru consolidarea păcii. El a declarat că în fața Națiunilor Unite se ridică problema ficii și îngrijorării provocate, după cum a spus el, de „regimurile aflate sub dominația Uniunii Sovietice”.

N'am putea oare să-l sfătuiți pe d. senator canadian să nu-l facă griji în ceea ce privește această regiune, să lase aceasta în grija însăși a acestor regiuni, iar el să se neliniștească mai mult de trista soartă a Canadei... (d. Martin interpuși declarând că el nu este senator). Vedeți aici că, atunci când un fapt nu corespunde realității, există posibilitatea să răspunzi imediat. Aceasta mă încurajează, deoarece, de aproape o oră și jumătate de când vorbesc aici, aceasta a fost prima desclădire a celor spuse de mine. Iată de ce d. Martin este neliniștit în ceea ce privește Polonia. Dar Polonia însăși nu se neliniștește deloc pentru ea însăși. El este neliniștit în ceea ce privește România și Ungaria. Dar nici ele nu cer delegatul canadian „să se neliniștească” de soarta lor, mai ales când guvernul canadian împiedică admiterea acestor țări în ONU.

Martin este deosebiți neliniștit de faptul că, în baza învățăturilor marxism-leninismului, războiul este inevitabil în istoria omenirii. În timp ce el, Martin, nu dorește după cum afirmă el, să fie război. Dece în acest caz nu este de acord d. Martin să consemneze aceasta într-un document internațional, într-un tratat internațional corespunzător? Dece în acest caz nu dorește el să scrijele propunerea noastră ca cele cinci puteri să încheie un pact pentru consolidarea păcii? Dece acest partizan al pacii fuge de propunerile noastre ca dracul de tămăle.

„Guvernul sovietic, țările de democrație populară și comunistii în general, a spus Martin, susțin, părerea că războiul este inevitabil. Ee recunosc că proletariatul devenind clasa conducătoare, are nevoie de o organizație militară proprie”. Ca dovadă, Martin s'a referit la vol. 24, pag. 122 din operele lui Lenin. Este plăcut să auzi pe delegatul Canadei citând pe maril noștri învățători. Este păcat însă numai că el se orientează atât de prost în citate și că denaturează ceea ce a citit.

Ce spune într-adevăr învățătorul nostru Lenin în locul citat, despre organizația militară a statului proletar? Când a vorbit el despre aceasta? În ce împrejurări? Care este înțelesul adevărat al cuvintelor lui Lenin? Cred necesar să răspund acestor întrebări, deoarece fără a răspunde acestor întrebări nu se poate pretinde o înțelegere justă a celor spuse de marele Lenin. Aceasta se întâmplă în 1919. Era pe timpul când țânără Republică Sovietică era înconjurată de un lanț de țări dușmane. Binecunoscutul apărător al claselor capitaliste, fostul marxist Kautski, (sper că acest nume este cunoscut d-lui Martin, nu sunt sigur de aceasta, dar sper), încercase în-șă pe atunci să acuze pe bolșevici că la bolșevici nu există „socialism ci militarism”. Așa dar, Martin nu a descoperit America ci a repetat doar tezele inițiale ale binecunoscutului calomnitor al Uniunii Sovietice.

În această privință, Vladimir Ilci Lenin a spus la cel de al optulea Congres al Partidului din anul 1919 că nu a existat în istorie nici o mare revoluție care să nu fi fost legată de război. Aceasta este o admirabilă observație făcută de Lenin. Tocmai războiul care apăsa din toate părțile țânără Republică Sovietică a ridicat chestiunea ca proletariatul, devenind clasa dominantă, să-și construiască propria sa organizație militară capabilă să apere frontierele sale — frontierele țânărului stat socialist. Se putea oare acționa altfel în acele împrejurări când dușmanul presa din toate părțile, când era în joc soarta țânărului stat socialist al muncitorilor și țărănilor?

După cum reiese din depozitiile lui Brankov el a aflat toate acestea din arhivele secrete ale UDB (Administrația Securității de Stat). Aceasta au fost depozitiile lui Brankov. Dar Dijas „a uitat” să le conștate. El nu a crezut necesar să facă aceasta, el a preferat să vorbească pe larg aci despre unele inexactități în depozitiile lui Rajk! Procesul lui Rajk a desvăluit multe lucruri care nu fuseseră cunoscute înainte și care au acoperit cu o probă veșnic cila titistă, care pretinde că el reprezenta poporul jugoslav și că, deasemenea, ar construi socialismul. Tocmai în legătură cu aceasta, guvernul sovietic a fost pus în fața problemei privitoare la atitudinea pe care trebuie să o adopte față de tratatul de prietenie cu Jugoslavia, încheiat în 1945.

Dijas, desigur, știe că nota sovietică din 28 Septembrie subliniază că în cursul procesului criminalului de stat și spion Rajk și al compliceilor săi, care în același timp au fost agenți ai guvernului jugoslav, a fost desvăluit faptul că guvernul jugoslav ducea de multă vreme o activitate subversivă profund dușmănoasă, împotriva Uniunii Sovietice, ascunzându-se în mod ipocrit în spatele tratatului de prietenie și că, în acest mod, acest tratat fusese încă de pe atunci călcat în picioare de guvernul jugoslav.

Acestea sunt faptele

biili să apere frontierele sale — frontierele țânărului stat socialist. Se putea oare acționa altfel în acele împrejurări când dușmanul presa din toate părțile, când era în joc soarta țânărului stat socialist al muncitorilor și țărănilor? Este clar că în asemenea împrejurări nu se putea acționa altfel, că era necesar și că trebuia nu numai să se vorbească despre o organizație militară, ci să se construiască această organizație militară pentru a respinge crucea de 14 state, organizată în 1918—1919 sub conducerea lui Winston Churchill. Trebuie spus că ridicând această chestiune, Martin a întârziat cu cel puțin un an, deoarece încă la cea de a treia sesiune

POLITICA EXTERNĂ SOVETICĂ — POLITICA PĂCI

Teul politicii externe a Statului Socialist constă în restrângerea sau eliminarea completă a acelor vicii sociale ca războiul, prin luarea unor măsuri capabile să facă față acestui fel. Una din aceste măsuri este organizarea forțelor iubitore de pace ale societății din toate țările, stabilirea încrederii reciproce, înlăturarea, a tot ce creează posibilitatea conflictelor ce dau naștere războaielor.

Iată ce a spus conducătorul poporului sovietic, Lenin, acum 27 ani, în cursul unui interviu acordat corespondentului ziarului englez „Observer” și „Manchester Guardian”: „Experiența noastră a creat în noi convingerea neștmănată că numai o enormă atenție față de interesele diferitor națiuni înlătură bazele conflictelor, înlătură nelinerarea reciprocă, înlătură teama de orice fel de intrigi, crează acea încredere, în special a muncitorilor și țărănilor care vorbesc limbă diferită, fără de care și legăturile pasnice între popoare, și o dezvoltare cât de cât reușită a tot ce este valoros în civilizația modernă, sunt absolut imposibile”.

DIN CELE DE MAI SUS REZULTA LIMPEDE CĂ NOI — ȘI LENINISMUL NE ÎNVĂȚĂ ACEASTA — SUNTEM PENTRU RELATII PASNICE ÎNTRE POPOARE, FARA DE CARE, DUPA CUM A ARATAT LENIN — REUSITA DESVOLTARII A TOT CE ESTE VALOROS ÎN CIVILIZATIA MODERNA, ESTE IMPOSIBILĂ.

Iată de ce, încă din 1919, la cel de al VII-lea Congres al Sovietelor din înțrăgura Rusie, Lenin a spus textual următoarele: „Iată de ce, în baza experienței a doi ani (este vorba de doi ani din războiul civil, 1918—1919), noi vă putem spune cu certitudine absolută că orice pas în victoriile noastre militare va apropia cu o repeziune uriașă timpul — care este deja foarte aproape — când vom consacra pe deplin forțele noastre construcției pasnice”.

În baza experienței pe care am căștigat-o, noi putem chezașul că în chestiunea aceasta a construcției pasnice, vom înăptui în ani cel mai apropiat, miracole incomparabil mai mari decât am înăptuit în acești doi ani de război victorios împotriva atotputernicei Antante”.

Oare nu este remarcabil că aceste cuvinte au fost spuse în 1919, când Patria noastră era încercată de state ostile nouă care puneau la cale intrigi militare împotriva noastră. Și atunci, în acele împrejurări, cu toate victoriile noastre reputate împotriva dușmanilor, V. I. Lenin a propus la cel de al VII-lea Congres al Sovietelor din înțrăgura Rusie să se adopte o rezoluție cu următorul conținut: „Republica Socialistă Federativă Sovietică Rusă dorește să trăiască în pace cu toate popoarele și să-și îndrepte toate forțele spre construcția internă pentru a pune pe picioare producția, transportul și administrația publică pe baza regimului sovietic, ceea ce a fost împiedicat până acum, întâi de opresiunea imperialismului german, apoi de intervenția Antantei și de blocada foamii”.

D-voastră, domnule canadian, nu ați înțeles problemele elementare ale marxism-leninismului asupra corelațiilor dintre legile care determină dezvoltarea

a Adunării Generale dela Paris cu acției de pretenții de interpretare a marxism-leninismului nu s'a ridicat nimeni altui decât — eram să spun senatorul — fostul senator Austin. El a citat atunci un pasaj din Cursul scurt al istoriei P. C. (b) al Uniunii Sovietice, în care se spune că războiul este inevitabil în regimul capitalist și că există războaie drepte care sunt duse pentru a elibera popoarele de sub jugul capitalist și războaie nedrepte. Domnul Austin a vrut să dovedească că Uniunea Sovietică urmărește să distrugă țările capitaliste, considerând războiul ca inevitabil și că astfel Uniunea Sovietică nu urmărește cătuși de puțin scopul pasnice.

De aci d. Austin a tras și concluzia că, prin urmare, toate propunerile Uniunii Sovietice menite să consolideze pacea, sunt ipocrite și nesincere, deoarece cum poate chezaș la propuneri de consolidare păcii, propovăduind în același timp inevitabilitatea războiului? Trebuie să recunoaștem că pseudocomentarii marxism-leninismului care s'au apucat să interpreteze marxism-leninismul, se orientează prost în această chestiune. El dau dovadă de o totală lipsă de înțelegere a însemnătății și rolului în viața societății al legilor de dezvoltare ale acestei societăți. El dau dovadă în această privință de o totală ignoranță, care, după cum se știe, nu a fost nicăieri nicodată și în nici un fel Marxim-leninismul învață că societatea omenască se dezvoltă în conformitate cu legile immanente ale acestei societăți și este supusă acțiunii lor. Societatea capitalistă își are legile ale dezvoltare. Capitalismul este însoțit de războaie, erize, foamă, crime, prostituție. Aceste fenomene în societatea capitalistă au un caracter de regularitate. Aceasta sunt flagelă inerente regimului capitalist care este bazat pe exploatarea muncii omenșii a unor clase ale societății, de către altele

Aceste fenomene sociale provin din înșuși regimul social al societății capitaliste în nici un caz din psihologia individuală sau din anumite însușiri caracteristice ale oamenilor, din violarea drepturilor

societății și acele măsuri pe care o societate conștientă le întreprinde în scopul de a micșora acțiunea dezastruoasă a legilor negative și în scopul creării condițiilor — în cluda acestor legi — care ar înlesni în cea mai mare măsură asigurarea crizei care duce în mod periodic la catastrofele inerente societății capitaliste.

Iată de ce, noi declarăm și acum că nu există nici un fel de contradicție între teza că războiul este un fenomen inevitabil în societatea capitalistă, imperiositatea așa cum ne învață dascălii noștri, așa cum ne învață înțrăgura istoria a omenirii — și efortul de a restrânge, de a frâna acțiunea acestor legi. Din contră cu toate că războaiele sunt inerente capitalismului, forțele democratice vunt în stare să împiedice războiul, să prevină războiul, prin solidaritatea lor, prin forța și hotărârea lor de a împiedica războiul.

Cu cât va fi mai puternică unitatea maselor în lupta împotriva războiului, cu atât mai puternic va răsună glasul de protest al popoarelor împotriva războaielor, cu atât mai grabnic va fi redus la zero pericolul războiului. Forța solidarității popoarelor iubitore de pace este capabilă să realizeze acțiunea unui astfel de fenomen ca pregătirea războiului și să salveze lumea dela a-castă groaznică nenorocire.

Iată de ce, domnilor, trebuie să spunem că este absurd să se citeze aci anumite pasagi din opera marilor noștri învățători, pasagi admirabile și susținute pe baze profund științifice. În încercarea de a dovedi că faptul că noi, recunoaștem, de exemplu, inevitabilitatea crizei în sistemul capitalist ar însemna că noi încercăm să încurajăm dezvoltarea acestei crize. Dacă dvs., considerați că războiul este inerent societății capitaliste, atunci, drept consecință, dvs. sunteți pentru război, ne spun adversarii noștri. Aceasta este la fel de absurd, deoarece scopul constă în înfrângerea acestei trăsături, sau dacă dorți, acestei legi a societății capitaliste, pentru ca prin eforturile conștiente ale popoarelor, să se paralizace acțiunea unor astfel de trăsături, legi ale societății capitaliste.

Așa era înainte celui de al doilea război mondial. Amintiți-vă istoria celui de al doilea război mondial. Oare terenul pe care a încolțit militarismul hitlerist nu a fost îngrășat cu ploaia de aur a dolarilor americani în anii de după 1920? Oare nu a fost militarismul hitlerist întreținut de politica rusinoasă muenchenză a Franței și Marii Britanii, a lui Daladier și Chamberlain, în spatele cărora se aflau Statele Unite — marea putere de peste Ocean? S'ar putea cita numeroase documente în legătură cu această chestiune.

El-au fost prezentate în trecut și vi le recomand atenției dvs. Aceste documente nu lasă nici un fel de îndoieli în privința modului și cauzel isbucnirii celui de al doilea război mondial, și în

rilor și libertăților lor, etc. sau din alte lucruri asemănătoare.

Violarea drepturilor este ca înșuși un rezultat al acestui regim. Cel mai mare merit al marxim-leninismului (vă rog să mă scuzați pentru faptul că vă vorbesc despre aceasta aici, deoarece ar fi poate mai nimerit să vorbesc despre aceasta de pe catedra vreunei universități, dar opo-nenți nu mă ilesă să fac o incursiune în acest domeniu. Eu știu cum mă adresez; de aceea nu doresc să conving pe nimeni de nimic și să fac „propagandă”. Eu vorbesc pentru a înlătura denaturările în interpretarea marci noastre încătăturii, repet: Cel mai mare merit al marxim-leninismului rezidă tocmai în faptul că el a găsit cheia studiului legilor de dezvoltare ale societății omenșii și prin aceasta, a înțeles legile istoriei acestei societăți. Marxim-leninismul a găsit această cheie nu în mințile oamenilor, nu în opiniile și ideile societății, ci în mijloacele de producție, în organizația relațiilor sociale și în primul rând a relațiilor de producție în fiecare perioadă a istoriei.

Dar această subordonare a dezvoltării societății omenșii unor anumite legi nu însemnează că omul este redus la rolul unei supunerii orbe față de acțiunile acestor legi. Omul este om. Delegatul canadian a spus că omul este imaginea dumnezeirii. Priindu-l pe opo-nențial meu nu aș putea spune că acest aforism este totdeauna justificat.

Dar în orice caz omul este om, societatea este aceea care este capabilă să organizeze relațiile sociale. Prin activitatea sa organizatorică, omul poate contribui la dezvoltarea drumului istoriei. Dacă acest drum corespunde legilor dezvoltării sociale, atunci el are un caracter progresiv. Dacă acest drum nu corespunde legilor dezvoltării, atunci el înăvire dezvoltarea societății, el joacă un rol reac-tionar. Deaceia, oamenilor, claselor societății, le revine un rol imens, și aceasta însemnă că un rol imens revine ac-tivității oamenilor care sunt capabili să reglementeze relațiile sociale.

Această sarcină este realizată prin politica internă și externă a unui stat sau altui.

privința celor care poartă răspunderea lui.

Oare Uniunea Sovietică nu a ridicat glasul său în apărarea independenței Republicii Cehoslovacie în înțrăgura perioadă a istoriei, când Hitler își impusea ghiarele în Cehoslovacia ocupată de el? Oare nu Uniunea Sovietică a fost aceea care a demascat politica dela Muenchen care trebuia să ducă și care a dus la cel de al doilea război mondial?

Aceasta este politica externă sovietică — politica păcii. MacNeil a încercat să denatureze problema și să calomnieze politica noastră externă spre a dovedi că Uniunea Sovietică nu dorește pacea. Ce totuși absurdități! Desigur că el nu a putut să dovedească aceasta, pentru aciaș motiv care este falsul tuturor opo-nenților noștri — lipsa de dovezi. Aceasta explică deasemenea de ce el a înlocuit examinarea operativă a propunerilor sovietice — să mă scuze: sinceritate pentru sinceritate — prin vorbărie desartă despre orice dorți, dar nu despre propunerile noastre.

MacNeil s'a străduțit mult pentru a asigura că toate popoarele doresc să trăiască în pace. Oamenii normali, a spus el, în mod normal doresc pacea. Aceasta este absolut adevărat. Dacă d. MacNeil are dreptate când spune că toți oamenii normali doresc pacea, atunci rezultă că cei care nu doresc pacea sunt oameni anormali. În acest caz — dacă d. MacNeil are dreptate — în lumina faptelor, care tmi par absolut incontestabile, ar trebui să se recunoască că în anumite țări au și apărut prea mulți dintre acești oameni anormali. Oare nu ei fi posibil, în această situație, să punem pe acești oameni anormali în condiții corespunzătoare? Sau, de exemplu, să-i punem cel puțin în cămășe de forță, poate aceasta ar usura situația.

Noi înțelegem perfect și este regretabil că d. MacNeil nu vrea să înțelegă, că nu este vorba despre popoare, este vorba de acele cercuri reacționare din anumite țări, care vor înăvire războiul, la început „războiul rece” despre care a vorbit fătul prof. Slighter dela universitatea din Harvard și apoi devăratul război „cald” pe care îl frământăză pe toate cărările aproape toate personalitățile de frunte americane care hotărășe politica Statelor Unite.

MacNeil a încercat să dovedească că lumea nu este amenințată de nici un război, dar acelaș lucru l-au spus și eroii dela Muenchen chiar în ajunul celui de al doilea război mondial. El au încercat deasemenea să dovedească că Hitler nu pregătise războiul. Și noi am avertizat — Uniunea Sovietică a avertizat că Hitler pregătise războiul și că aceste pre-gătiri nu trebuiesc încurajate. Dece, în realitate, a devenit posibil cel de al doilea război mondial? Acest lucru este cunoscut de toți de multă vreme. Fi-rect, faptul că acest război a devenit posibil și a avut loc dovedește că au existat și pregătiri în vederea lui. Și noi știm că pentru a baza datelor istorice. Dar noi știm deasemenea că guvernul Marii Britanii și Franței, precum și cel al Statelor Unite, nu au făcut nimic pentru a împiedica organizarea acestui război, că împotriva ele au adormit opinia publică, susținând că nu va fi nici un război, că Hitler trebuie doar liniștit, și ele l-au ajutat pe Hitler. Ele au început să-și înștească pe Hitler cu imprumuturi și cu încurajarea politicii sale de fur. Noi suntem împotriva acestei politici de împăcțire, împotriva acestei politici de înștețare, mai ales atunci când el nu are nici un fel de îndoieli în privința modului și cauzel isbucnirii celui de al doilea război mondial, și în

propaganda de pregătire a războiului și nu numai propaganda, ci înșuși pregătirile în vederea lui.

MacNeil a încercat să conștate și să sdrucească afirmația asupra celor 500 milioane de partizani ai păcii — el a citat chiar, pentru a arăta slăbiciunea influenței comuniste, o serie de țări în care comunistii au obținut un număr neînsemnat de voturi. Dar nu este nici de-cum vorba de alegeri. Și a arăta care au fost rezultatele campaniei electorale obținute de un partid politic sau altul, într-o țară capitalistă sau alta, nu este deloc concludent pentru a determina sen-timentul poporului față de pace.

Este cunoscut în această privință ro-lul important pe care îl joacă stemele electorale. Este știut că „sistemul lui Jules Moch” în Franța a fost elaborat anume pentru ca acei care obțin mai multe voturi să obțină mai puține locuri. Șe știe că aceasta, este o tradiție istorică a tuturor sistemelor parlamentare de acest fel; nu degeaba în Marea Bri-tanie a înflorit și se face simțit și acum un sistem denumit sistemul „lărgușo-arelor putrede”. Deaceia, nimeni nu are de ce să laude cu faptul că în unele locuri comunistii au obținut un număr mic de voturi. Șase sute de milioane de luptători pentru pace sunt toșuși șase sute de milioane!

D. MacNeil ne spune: „Priviți în jur, numărul prietenilor voștri devine din ce în ce mai mic!”. Aceasta este o eroare profundă. Numărul prietenilor noștri devine din ce în ce mai mare. L-aș sfătui pe MacNeil să-și scoată legătura depe ochi, să-și deschidă ochii, să privească în jurul lui și să vadă ce se întâmplă. Oare nu vede că milioane de oameni s'au dus în misare în toate țările? Aceștia, domnule MacNeil, nu sunt prietenii dvs., pentru că dvs. nu sunteți prietenii lor. Aceasta sunt prietenii noștri, prietenii păcii, prietenii democrației, în sensul cel mai bun și cel mai înalt al acestui cuvânt. Dacă nu observați aceasta, dacă vă închipuiți că omul care stă pe locu de-așura, căruia se află inscripția „China” este ad-văratul reprezentant al poporului chin-zeș, aceasta este cea mai gravă eroare. Și vă așteapți foarte curând o dezluzie, deoarece acest om al Kuomintangului nu este nicidecum reprezentantul Chinei, căci China este acum o Chină nouă, o Chină democratică, cu 500 milioane... (președintele l-a chemat „la ordine” pe orator).

Regret foarte mult că d. președinte nu a găsit curajul să cheme la ordine pe cei care au vorbit înaintea mea și au spus cuvinte fără mci o legătură cu problema în discuție. Dar eu sunt un om disciplinat. Eu nu împiedic ordinea dvs. Aceasta nu înseamnă, bineînțeles, că nu-mi voi urma ordinea mea.

D. MacNeil ne-a spus: „Arătați-ne bugetele dvs.” El a vrut să dovedească că noi suntem o putere militaristă, că noi nu vrem pacea, că ne pregătim de război și că constituim armate monstru-ase.

„Arătați-ne bugetele dvs.”. Mă rog. Sunt gata să vă arăt bugetele noastre. Dar d. MacNeil ar trebui să le cunoască chiar și fără ajutorul meu, deoarece la 11 Martie 1949 toate ziarele din Mos-cova au publicat în întregre bugetul nostru pe 1949.

Acolo se spune: — vă rog să mă lertăți, domnule președinte, pot să spun a-ceasta? (Președintele răspunde afirmativ. Răsede generale).

„Statul Sovietic realizează, alături de uriașă construcție economică un mare plan de măsuri culturale și so-ciale care constituie un mijloc impor-tant pentru ridicarea nivelului cul-tural și bunel stări materiale a po-porului. Pentru aceste măsuri, buge-tul anului 1949 prevede 119 miliar-de 300.000.000 ruble, ceea ce însem-nă o creștere cu 13.600.000.000 ru-ble în comparație cu 1948. Din aceas-tă sumă totală, atăta revine — pentru anumite scopuri, atăta pen-tru altele, etc. Și acum, ajungem la cheltuielile militare. Se prevede că în 1949 să se cheltuiască pentru în-țrăgura forțelor noastre armate 79.100.000.000 ruble sau 19 la sută din cheltuielile bugetului. O anumită creștere a acestor cheltuieli militare în comparație cu anul trecut (când această sumă reprezenta 17 la sută din buget) se datorează urcării pre-țurilor de egros și tarifulor de cale ferată. Alorăre pentru forțele ar-mate prevăzute în bugetul pe 1949 asigură fonduri pentru toate cheltui-elile Armatei Sovietice, apărătoarea de nădejde a libertății și independen-ței patriei noastre”.

Iată cum stau lucrurile în ceea pri-vește bugetul nostru. Alorăre pentru nevoile militare pe 1949, prevăzute în bugetul nostru, se ridică la 19 la sută din întregul buget, sau 79.100.000.000 ru-ble.

Și cum stau lucrurile în această pri-vință în alte țări? Ce se întâmplă, de exemplu, în Marea Britanie? Alorărele destinate cheltuielilor militare în bugetul britanic pe anul bugetar 1949-1950 sunt mai mari decât înainte de război, cons-tituind anul acesta 30 la sută din totalul cheltuielilor.

O STRĂLUCITĂ DEMASCARE A ATĂTĂTORILOR LA RĂZBOI ȘI A CRIMINALELOR PLANURI AGRESIVE ALE IMPERIALISMULUI

MARELE DISCURS ROSTIT DE A. I. VĂȘINSKI ÎN COMITETUL POLITIC AL ADUNĂRII GENERALE O. N. U.

(Urmare din pag. 6-a)

Joritatea măsurilor militare principale se acoperă în Franța pentru armata franceză nu din bugetul francez, ci din bugetul american. Între altele, acesta nu este un exemplu nepotrivit pentru a ilustra problema suveranității de stat. De aceea

DATORIA DE ALIAT ȘI U. R. S. S.

Delegatul Republicii Polone, Werblowski, a vorbit astăzi minunat aci despre rolul jucat de Uniunea Sovietică în acest război și sunt recunoscători pentru aceasta, dar așa vrea să mai adăug câteva cuvinte la cele ce a spus.

El a amintit un episod de o uriașă importanță istorică.

Poate că, domnilor, el va ajuta de acum înainte anumitor persoane să-și cântărească cu mai mult simț de răspundere cuvintele. Când este vorba despre rolul Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial, acesta a fost timpul când în fața lui Apus condus de Eisenhower, care cuprindea și forțele aeriene britanice de sub comanda mareșalului de aviație Tedder, se afla într-o situație extrem de grea. Iată telegrama pe care a trimis-o Churchill la 6 ianuarie 1945 șefului guvernului sovietic și comandantului suprem al forțelor noastre armate, Generalisimul Stalin:

„În Apus se desfășoară lupte foarte grele și în orice moment poate fi necesar să se ia mari hotărâri de către comandamentul suprem. Dvs. știți din propria dvs. experiență cât de alarmantă este situația când trebuie apărut un front foarte larg după pierderea temporară a inițiativei”.

Acela care înțelege limbajul militar știe ce înseamnă „pierderea inițiativei” de către generalul Eisenhower.

„Generalul Eisenhower dorește foarte mult și îi este necesar să știe în linii generale ce intenționează să facă, deoarece aceasta se resfrânge firește asupra tuturor hotărârilor importante ale sale și ale noastre. După cum am fost anunțați, trimisul nostru, mareșalul de aviație Tedder, a rămas la Cairo noaptea trecută din cauza situației atmosferice. Căldura s-a prelungit mult, nu din vina dvs. În caz că nu a ajuns încă la dvs. văș și recunoscător dacă ați putea să ne informați dacă putem conta pe o mare ofensivă rusă pe frontul depe Vistula sau în altă parte în cursul lunii Ianuarie, și asupra oricăror alte puncte pe care ați dori

nu este întâmplător că presa britanică, franceză și americană și-a exprimat, în fața războiului, părerea că acest buget militar depășește toate limitele îngăduite ale bugetelor prevăzute în condiții normale.

Iată, domnule MacNeil, răspunsul la întrebarea dvs. despre bugetul nostru.

eu nu va să le menționezi. Nu voi transmite această informație strict secretă numindul altuia decât mareșalului Brooke și generalului Eisenhower și numai cu condiția păstrării celui mai mare secret. Eu consider chestiunea urgentă.”

Trebuie să înțelegem ce a însemnat trimiterile unei astfel de telegramme Generalisimului Stalin, la 6 ianuarie 1945, de către Winston Churchill. Această telegramă a însemnat un apel la eforturi eroice pentru salvarea frontului din Apus. Noi am uitat cum ne-au tratat acești domni Churchill și alții, când nu și-au dus la îndeplinire obligația lor de a crea cel de al doilea front. Aliații noștri s-au aflat în pericol și era obligația noastră să ne facem datoria de aliați. Și Generalisimul Stalin a telegramat chiar a doua zi:

„Am primit în seara de 7 ianuarie 1945 mesajul dvs. din 6 ianuarie 1945. Regret că mareșalul de aviație Tedder nu a ajuns încă la Moscova. Este foarte important să folosim superioritatea noastră în artilerie și aviație împotriva germanilor. Pentru aceasta avem nevoie de timp semnificativ pentru aviație și de absența celei joase care împiedică artileria de a conduce un tir regulat. Noi ne pregătim pentru ofensivă, dar în prezent vremea nu favorizează ofensiva noastră. Cu toate acestea, înănd seama de situația aliaților noștri depe frontul din Apus, comandamentul suprem a hotărât să termine într-un ritm accelerat pregătirile, și fără a ține seama de vreme, să declanșeze largi operațiuni ofensive împotriva germanilor pe întregul front central, cel mai târziu în a doua jumătate a lunii Ianuarie. Puteți fi sigur că vom face tot posibilul pentru a ajuta glorioasele trupe ale aliaților noștri”.

Ce s'a întâmplat mai târziu? La 17 ianuarie 1945, Winston Churchill a telegramat Generalisimului Stalin următoarele:

„În numele guvernului. Majestații Sale și din tot sufletul meu vă mul-

țumesc și vă felicit pentru uriașă ofensivă pe care ați declanșat-o pe frontul de Est. Fără îndoială, acum vă sunt cunoscute planurile generalului Eisenhower și măsura în care realizarea lor a fost întârziată de atacul stănenitor al lui Rundstedt. Sunt sigur că luptele pe întregul nostru front se vor desfășura continuu. Armata 21-a britanică de sub comanda mareșalului Montgomery a început astăzi ofensiva în regiunea dela Sud de Roermond”.

În ordinel de zi adresat de Generalisimul Stalin trupelor sovietice în Februarie 1945, se spune:

„În luna Ianuarie a acestui an,

pe întregul front, dela Marea Baltică până la Carpați, Armata Roșie a dat înamicului o lovitură de o putere neasămuită. Pe o întindere de 1-200 km. ea a fărâmat apărarea nemților pregătită de ei în cursul mai multor ani. Prin acțiuni rezezi și măstre, Armata Roșie, în cursul ofensivei, a aruncat pe inamic departe spre vest. Succesele ofensivei noastre de iarnă au avut ca prim rezultat zădărnicierea ofensivei de iarnă a nemților în vest, care avea de scop cucerirea Belgiei și a Alsaciei, și au dat posibilitate armatei noastre, la rândul lor, să treacă la ofensivă împotriva nemților, încheind astfel, prin operațiunile ofensive din vest, cercul operațiunilor ofensive ale Armatei Roșii în Est”.

Și iată, când în fața noastră stau asemenea fapte din trecut recent și proaspăt, noi ascultăm aici cuvântările reprezentanților belgieni și reprezentanților Nouei Zeelande, afirmând că repetăm politica lui Goebbels și Hitler.

D. MacNeil s'a înjosit într-atât încât să spună că politica noastră este politica lui Goebbels. Eu am citat aceasta nu pentru a discuta pe larg această temă, ci numai pentru a aminti domnilor critici că sentimentul elementar de recunoștință ar trebui să-i determindă să se ferească nu numai de a folosi cuvintele pe care le-au întrebuințat, dar și de a gândi în felul în care gândesc despre Uniunea Sovietică.

Unite și Marea Britanie

întrebuințat, așa numitele „loci domestice”.

Ultimul epitet se referea la accesul de care se bucurau la șeful departamentului presei din ministerul de externe, Riddsdale, care îl primea la orice oră din zi și noapte. Și Parker spune mai departe că nu se putea împiedica de a admira măiestria cu care reprezentantul ministerului de externe britanic își dresa „lociile domestice”, și că dările lor de seamă asupra lucrărilor conferinței se limitau la înșiruirea de fapte copiate în întregime din dări de seamă și rapoarte anterioare ale ambasadei, trimise ministerului de externe britanic. Parker citează o serie întreagă de exemple care dovedesc cum același BBC, ca și ministerul de externe în general, a citat să trimită un număr cât mai mare posibil de agenți secreți în URSS, sub masca acestor ziariști. Și iată că aceasta desvăluie între altele secretul existenței deosebite pe care secretarii de stat al Marii Britanii și unul din conducătorii ministerului de externe, D. MacNeil, a manifestat-o astăzi, cerând ca în orice mod „să deschidem ferestrele și ușile” pentru spionii britanici camuflați sub diferite pseudonime. Trebuie să-i avertizăm pe D. MacNeil că pentru astfel de oameni nici uși, nici ferestre, nici chiar ferestrele mici folosite pentru ventilație nu vor fi deschise în țara noastră.

D. Austin, să plâns deasemenea aici că suntem împotriva relațiilor culturale, că rupem toate aceste legături culturale, că nu dorim nici un fel de relații cu strălănită.

Domnule Austin de ce ignorați anumite fapte? Pentru ce, de exemplu, nu vorbiți despre faptul care s'a petrecut în 1946, când șeful delegației al Uniunii Sovietice și cinci delegați ai RSS Ucrainene care sosiseră la New-York pentru cel de al treilea Congres slav din America au primit ordinul să se înscrie ca agenți ai unui stat străin sau să părăsească imediat Statele Unite. Din această delegație făceau parte și scriitorul Corneliuș, profesorul Gorbunov, câțiva generali, binecunoscuții artiști, poezi și ziariști ucrainieni, un profesor al Universității din Lwow și alții. Și toți aceștia datorită ospitalității deosebite a Departamentului de Stat și Departamentului Justiției din Statele Unite, au trebuit să-și facă bagajele în grabă și să plece acasă.

Și nu a sosit oare la New-York în Martie 1949 în vederea Congresului intelectualilor pentru pace o delegație sovietică compusă din compozitorul Șostakovici, scriitorii Fadeev și Pavlenko, academicianul Oparin, regisorii de film Gerasimov și Ceaurili și profesorul Rojanski? Și nu au fost oare acești delegați împiedicați de către autoritățile americane să facă un turneu artistic în Statele Unite, lăsându-le să înțeleagă că Congresul fiind terminat, el nu mai are nevoie să rămână în Statele Unite.

Vă plângeți că noi nu dorim să înțelegem relații culturale, dar oare nu

noioase, recoltate din surse murdare.

Domnule Austin, gândiți-vă la aceasta înainte de a proferă astfel de acuzații! Este așa dar mincinoasă și lipsită de orice temel declarăția d-lui Austin după care Uniunea Sovietică nu are manifestă dorința de colaborare internațională.

Eu, domnule președinte, termin. Trebuie să spun că nu se pot lua în serios spusele d-lui MacNeil, probabil o manifestare a spiritului său iritat care și-a permis astăzi să spună: „Iată învățătură lui Lenin, iată învățătura lui Stalin. Poate că învățătura lui Lenin s'a învechit? Atunci lepădați-vă de ea”.

Trebuie să spun că, socotesc că este mai prejos de demnitatea mea să reacționez la o asemenea declarație nerușinată.

Eu nu vreau să întrebuințez cuvinte mai tari.

D. MacNeil ne-a uluit astăzi cu re-

marcabilia sa cunoștință a fabulelor lui Crălov. El mi-a povestit în cursul unei convorbiri particulare acum mult timp: „Eu studiez în mod serios fabulele lui Crălov. Îți voi răspunde”.

Am așteptat cu nerăbdare până ce în sfârșit, imi va răspunde. Și iată că astăzi mi-a răspuns. El a citat fabula lui Crălov care poate fi găsită în traducere engleză. Traducerea pare să fie corectă. Este intitulată „Sârpele”, și nu Crălov ci MacNeil mi-a dedicat-o mie.

Reese, după cum spune MacNeil, că eu semăn cu un șarpe. Eu am aceeași limbă otrăvitoare și pe deasupra mai semăn cu o privighetoare pentru că am o voce foarte melodioasă. Este plăcut să fi chiar pentru un minut în situația unei privighetori, chiar așa cum este prezentată de d. McNeil.

Așa dar, aveți în fața dvs. un șarpe. Fabula e fabulă, dar eu aș vrea să-i dau un sfat d-lui McNeil că ar fi mai bine să recurgă la fabulele engleze,

căci atunci s'ar putea găsi pe un teren mai familiar. El a făcut o greșală recurgând la fabulele lui Crălov fără a studia aceste fabule. Pentru că dacă d. McNeil a crezut necesar să caute o analogie, de dragul obiectivității trebuia să-și fi amintit sau să fi citit ceva mai multe fabule în colecția d-lui d. McNeil, am cercetat-o astăzi, mai sunt și alte fabule tot despre șarpe. La rândul meu, vreau să citez o fabulă pentru a nu rămâne dator d-lui McNeil.

Această fabulă se numește „Calomniatorul și șarpele”. Nu mi voi îngădui să fac nici un fel de comparație. D. McNeil a vorbit aici despre mine ca despre un șarpe cu triloni de privilegii. Dar eu nu voi spune la cine mă gândesc când voi povesti această fabulă. Degeaba se spune, zice fabula, că diavolul nu au deloc simțul dreptății. S'a întâmplat odată că la o paradă în lăd un calomniator și un șarpe să se la la certă, căci nici unul nu vroia să ce-

deze celuilalt înălțătatea și disuiau a prins cine se cuvine să meargă în frunte.

S'au dus la Belzebut ca să-l arbiereze. Și iată ce a spus Belzebut. El s'a adresat șarpelui și trecându-l la urmă a spus: „Deși recunosc înșuririle tale, înălțătatea o dau de drept calomniatorului. Tu ești rău, fîmba ta este uci-gătoare, dar oare poți tu asvârli veni-nul de atât de departe ca limba rea a calomniatorului de care nu poți să te salvezi nici peste munți, nici peste mări? Așa dar el este mai vătmător decât tine. Târșește-te deci în urma lui și fi de aici înainte mai umil. De atunci, în iad șerpii codează întotdeauna locul calomniatorilor”.

Permiteți-mi domnilor să închei cu aceasta. Sunt foarte recunoscători că d. Președinte m'a întrerupt doar o singură dată în timpul discursului meu, și atunci în mod inoportun. Eu am termi-

Stiri externe

IMPERIALISTI ÎNGLO-AMERICANI ÎMPIEDICĂ SOLUȚIONAREA PROBLEMEI GRECEȘTI

Discursul rostit de A. I. Vășinski în ședința plenară a Adunării Generale O. N. U.

NEW YORK 21 (Agerpres). — TASS transmite:

La 17 Noiembrie, în cadrul ședinței plenare a Adunării Generale, a început discutarea problemei în Comitetul Politic a arătat în mod convingător că delegațiile Statelor Unite și Marii Britanii nu sunt deloc interesate în soluționarea problemei grecești, ci, dimpotrivă, caută să aggraveze situația internă a Greciei, precum și relațiile acesteia cu vecinii săi dela Nord.

Respingând propunerile Uniunii Sovietice care urmăreau normalizarea situației din Grecia și restabilirea relațiilor acesteia cu vecinii săi dela nord, delegațiile Statelor Unite, Marii Britanii și ale delegațiilor lor au impus Comitetului Politic așa numita „rezoluție a celor patru” — Statele Unite, Marea Britanie, Australia și Cuomintang — care va duce în mod inevitabil la înrăutățirea mai departe a situației interne din Grecia și care urmărește sprijinirea planurilor expansioniste ale monarho-fasciștilor greci față de RP Albania și RP Bulgaria.

Delegatul american a încercat să neghe faptul de neîngăduire că Statele Unite stabilesc baze militare pe teritoriul Greciei, transformând această țară într-un cap de pod al agresiunii americane în Europa. El s'a împotrivit deasemenea discutării de către Adunarea Generală a propunerii prezentate de delegația URSS care cere ca Adunarea Generală să ia măsuri în vederea împiedicării executării sentințelor de condamnare la moarte a celor nouă fruntași ai mișcării democratice din Grecia și ai auzetele aceste sentințe. El a luat apărarea teroare exercitate de monarho-fasciștii greci împotriva fruntașilor și membrilor organizațiilor progresiste din Grecia.

Delegatul Greciei, Tsaldaris, a repetat născocirile provocatoare ale reprezentanților americani.

Tsaldaris a păstrat tăcere în legătură cu chestiunea anulării sentințelor de condamnare la moarte a celor nouă fruntași ai mișcării democratice din Grecia.

Apoi a luat cuvântul conducătorul delegației sovietice, A. I. Vășinski, care a rostit un discurs în cadrul ședinței plenare.

Citând fapte concrete, el a infirmat născocirile delegatului Statelor Unite și a arătat că nu întâmplător acesta din urmă evită să prezinte fapte și dovezi în sprijinul raportului „comisiei ONU pentru Balcani”, deși delegația URSS a demascat activitatea comisiei arătând că a falsificat și denaturat faptele și a recurs la minciuni făcșe.

A. I. Vășinski a subliniat că delegatul Statelor Unite și cei care îl susțin, neavând nici un fel de date și dovezi contrare, nu pot face altceva decât să păstreze tăcere asupra rapoartei citate de delegația URSS.

A. I. Vășinski a infirmat toate celelalte argumente ale delegatului american, care a căutat să arunce răspunderea situației de astăzi din Grecia depe umerii intervențiștilor anglo-americani asupra RP Albania și RP Bulgaria.

A. I. Vășinski a criticat deasemenea discursul delegatului grec.

În încheiere A. I. Vășinski a ridicat din nou, în Adunarea Generală, chestiunea împiedicării executării sentințelor de condamnare la moarte a celor nouă fruntași ai mișcării democratice grecești și a anulării acestor sentințe și a insistat ca această chestiune să fie soluționată în mod pozitiv.

Delegatul britanic Mc Neil, care a

luate cuvântul după A. I. Vășinski, a încercat să respingă faptele citate de conducătorii delegației URSS.

Mc Neil a fost totuși silit să recunoască caracterul de neîngăduire al declarației lui A. I. Vășinski, care a

demascat lipsa de temei a acuzațiilor ridicate împotriva guvernului elbinez, după care acesta ar fi recrutat soldați pentru a-l înrola în armata democratică greacă.

Mc Neil a vorbit împotriva propu-

nerilor sovietice de a reglementa situația din Grecia și împotriva propunerii sovietice de a se pune capăt execuțiilor și de a se anula sentințele de condamnare la moarte a celor nouă fruntași ai mișcării democratice din Grecia.

Adunarea Generală a amânat pentru ședința viitoare discutarea problemei grecești.

Propunerile sovietice cu privire la interzicerea armei atomice și a reducerii armamentelor s'au bucurat de sprijinul puternic al popoarelor din întreaga lume

Desbaterile din Comitetul Politic Special O. N. U.

NEW YORK, 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 și 18 Noiembrie Comitetul Politic special a continuat discutarea chestiunii privitoare la interzicerea armei atomice și reducerea cu o treime a armamentelor și forțelor armate permanente al Consiliului de Securitate.

În ședința din 17 Noiembrie a luat cuvântul delegatul Uniunii Sovietice Malik.

După aceasta, în lipsa unor delegați care să dorească să ia cuvântul la această ședință cu privire la reducerea armamentelor, Comitetul Politic special a adoptat în unanimitate. În afara ordinii de zi, un proiect de rezoluție care recomandă Adunării Generale să ia act de raportul Consiliului de Securitate, asupra lucrărilor din perioada dintre 16 iulie 1948 și 15 iulie 1949.

La ședința din 18 Noiembrie consacrată reducerii armamentelor a luat cel dintâi cuvântul delegatul RSS Ucraina Vdovenko, care a amintit că au trecut aproape trei ani de când Adunarea Generală a adoptat în ansamblu propunerile guvernului URSS cu privire la necesitatea unei reduceri generale a armamentelor și cu privire la realizarea interzicerii producerii și folosirii energiei atomice în scopuri militare.

Delegatul RSS Ucraina a arătat că cercurile guvernamentale din Statele Unite care aspiră la dominația mondială, au desfășurat o cursă febrilă a armamentelor, construiesc intens baze militare în toate colțurile lumii și în special în apropierea frontierelor Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară și speră să realizeze planurile lor agresive folosind drept carne de tun popoarele țărilor europene pe care ele le-au aservit.

Delegatul Republicii Polone Werblowski, a subliniat în cuvântarea sa că proiectul de rezoluție franco-norvegian, recomandă de fapt o totală inactivitate în chestiunea reducerii armamentelor, și se află în flagrantă contradicție cu rezoluția Adunării Generale din 14 Decem-

brie 1946 care fixează principiile de bază ale rezolvării acestor probleme.

De aceea delegația Republicii Polone sprijină rezoluția Uniunii Sovietice și nu poate sprijini propunerea franco-norvegiană.

Reprezentantul RSS Bielorusia, Astapenko, care a luat apoi cuvântul, a subliniat că PROPUNERILE SOVIETICE PREZENTATE ADUNĂRII GENERALE, ÎN SESIUNEA PRECEDENTĂ, CU PRIVIRE LA INTERZICEREA ARMEI ATOMICE ȘI REDUCEREA CU O TREIME, ÎN DECURS DE UN AN, A ARMAMENTELOR ȘI FORTELOR ARMATE ALE CELOR CINCI MEMBRI PERMANENȚI ÎN CONSILIUL DE SECURITATE, S'AU BUCURAT DE SPIRIJINUL PUTERNIC AL POPOARELOR DIN ÎNTREAGA LUME.

Delegatul francez Montel neputând respinge acuzațiile cuprinse în cuvântările reprezentanților URSS și ale altor țări, s'a mărginit să facă declarațiuni calomnioase împotriva Uniunii Sovietice și ca de obicei a calificat aceste cuvântări ca „propagandă”.

Răspunzând delegatului francez, repre-

zentantul RSS Ucraina a citat binecunoscuta declarație a unui membru al Camerei Reprezentanților din Statele Unite, Cannon, care a spus: „Noi nu suntem obligați să trimitem acolo (în Europa) forțele noastre terestre în viitorul război cum s'a întâmplat în cursul ultimului război. Noi trebuie să înarmăm soldații altor țări, iar acestea să trimită la moarte tineretul lor în loc ca noi să-l trimitem pe al nostru”.

Președintele Comitetului, Entezam, delegat al Iranului a declarat că știrile de presă nu ar putea servi drept dovezi suficiente și că este necesar pentru aceasta să te referi la declarațiile unor persoane oficiale. Delegatul URSS Malik, care a luat apoi cuvântul, a relevat că reprezentantul RSS Ucraina a folosit în sprijinul declarațiilor sale privitoare la scopurile agresive ale Statelor Unite, afirmațiile unor membri ai Congresului Statelor Unite și ale reprezentanților comandamentului militar al Statelor Unite.

Discutarea chestiunii referitoare la reducerea armamentelor, va fi reluată.

ÎN SUECIA VOR APARE

PATRU NOI COTIDIANE COMUNISTE

STOCKHOLM 20 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul NY DAG a publicat un apel adresat tuturor oamenilor muncii din Suedia, de către Biroul Politic al Partidului Comunist Suedez în care se arată că dela 1 ianuarie 1950 vor începe să apară patru noi cotidiane comuniste.

„Ziarele burgheze și cele social-democrate — arată apelul — răspândesc calomnii cu privire la situația din țările de democrație populară, cu privire la comuniști, înșală pe muncitori și se

străduiesc să le ascundă faptul că capitaliștii suedezi sprijiniți de conducătorii social-democrați, încearcă să subordoneze Suedia planurilor imperialismului american”.

NY DAG arată că în momentul de față se desfășoară pe întreg cuprinsul Suediei o campanie de strângere de fonduri în vederea sprijinirii presei comuniste, campanie care înregistrează mari succese.

Numai în orașul Goteborg, de pildă, s'a colectat suma de 200.000 coroane.

Armata populară chineză la 100 km. de Ciungking, actuala capitală a Cuomintangului

PEKING 20 (Agerpres). — Agenția CHINA NOUA transmite că pătrundând în estul provinciei Secuan, dealongul căii ferate dintre Hupei și Hunan, armata populară de eliberare se află acum la 100 km. de Ciungking, în urma eliberării reședinței districtuale Pengshui. Unitățile armatei populare au ajuns

la periferiile reședinței districtuale Nankhuan.

Peste 3.000 soldați ai Cuomintangului au fost capturați de unitățile armatei populare chineze la est de Pengshui și alți 4000 au fost luați prizonieri la nord-est de Hienfeng, pe linia ferată din sud-vestul provinciei Hupei. În provin-

cia Kweichow, unitățile armatei populare își continuă înaintarea spre vest și sud, după ce au eliberat capitala provincială Kweiyang. Reședințele districtuale Cing-ceng, la 30 km. vest de Kweiyang și Tsyuan pe linia ferată Kweichow — Kwangsi au fost eliberate la 15 și 16 Noiembrie.

O STRĂLUCITĂ DEMASCARE A ATĂȚĂTORILOR LA RĂZBOI ȘI A CRIMINALELOR PLANURI AGRESIVE ALE IMPERIALISMULUI

MARELE DISCURS ROSTIT DE A. I. VÂȘINSKI ÎN COMITETUL POLITIC AL ADUNĂRII GENERALE O. N. U.

NEW YORK, 21 (Agerpres) -- TASS transmite discursul lui A. I. Vâșinski rostit în ședința Comitetului Politic al Adunării Generale ONU, la 16 Noiembrie 1949.

Cele cinci puteri poartă principala răspundere pentru pace

Socot necesar ca din capul locului să atrag atenția asupra faptului că desbatărilor care au avut loc zilele acestea în ședința Comitetului Politic, în jurul propunerilor prezentate de Uniunea Sovietică, au avut un anumit caracter specific care nu a scăpat nimănui. Este caracterul tendințelor unilateraliste până la extrem al cuvântărilor făcute de delegații care au formulat obiecțiuni împotriva propunerilor sovietice, cuvântări care au conținut atât de multe denaturări și atacuri grosolane împotriva Uniunii Sovietice și politici externe sovietice.

În aceste cuvântări au fost îngrămădite atâtea chestiuni fără nici o legătură cu propunerea guvernului sovietic privitoare la condamnarea pregătirii unui nou război și la încheierea unui pact al celor cinci puteri pentru întărirea păcii, încât nu mai încapă nici o îndoaială asupra adevăratei intenții ale oponentilor noștri. Aceste intenții constau în a abate atenția opiniei publice de la problemele fundamentale care ne stau în față și care se cer soluționate, deoarece fără soluționarea acestor probleme este imposibilă eliminarea pericolului unui nou război, care amenință lumea. Un număr de vorbitori au obiectat împotriva propunerii principale a guvernului sovietic de a se încheia un pact al celor cinci puteri invocând că răspunderea pentru pace o poartă toate statele membre ale Organizației Națiunilor Unite. Acest lucru, bineînțeles, este adevărat, dar fiind că niciunul din statele membre ale ONU nu poate fi scutit de răspunderea care îi revine, atât pentru atârarea și pregătirea unui război, cât și pentru cauza păcii; dar orice s'ar spune aici în legătură cu aceasta, nu se poate contesta faptul că principala răspundere pentru pace o poartă cei cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate și că această răspundere le revine tocmai din cauza rolului special pe care îl au în relațiile internaționale în virtutea poziției lor internaționale.

Iată pentru ce trebuie respinse cu hotărâre încercările de a se diminua gradul de răspundere pentru cauza păcii pe care îl au cele cinci mari puteri, încercări ca, prin vorbe despre o răspundere egală a tuturor statelor-membre ale Organizației Națiunilor Unite — să se în depe umerii celor cinci mari puteri această răspundere care, în realitate, le revine lor. În primul rând și mai mult decât oricând, această răspundere a marilor puteri este un fapt care nu poate fi ocolit în nici un fel. Acei care neagă această răspundere sau încearcă să o micșoreze în toate chipurile posibile, ascunzându-se îndărătul tuturor statelor-membre ale ONU, în bloc, deducând numai lipsa lor de voință nu numai de a purta o asemenea răspundere, dar și de a lua măsurile eficace care trebuie luate în interesul consolidării păcii și securității națiunilor.

Acest lucru trebuie spus în primul rând despre reprezentantul Statelor Unite, la căruia cuvântare asupra acestei probleme nu poate fi privită altfel decât ca o încercare de a împiedica adoptarea propunerilor sovietice și, prin urmare, de a împiedica și adoptarea următorului îndreptat împotriva pregătirii unui nou război și menite să consolideze pacea.

În discursul său, d. Austin a subliniat că delegația URSS nu pune pentru prima oară problema propagandei și a pregătirii pentru un nou război. Acest lucru este adevărat. Dar ce dovedește

aceasta? Dovedește cel puțin două lucruri: dovedește în primul rând că de câțiva ani încocare nu conștege, într-o serie de țări și în primul rând în Statele Unite și Marea Britanie, propagandă de război și că în ultimul timp a căpătat o amploare dezvoltare chiar și pregătirea unui nou război; dovedește în al doilea rând străduința noastră perseverentă de a determina Adunarea Generală să elaboreze în mod serios măsuri în vederea consolidării păcii; dovedește că URSS URMAȘTEȘTE DE FAPT O LINIE CONSECVENTĂ, DUCĂ O LUPĂ CONSECVENTĂ NU NUMAI ÎMPOTRIVA PROPAGANDEI DE RĂZBOI, CI CU ATAT MAI VARTOS ÎMPOTRIVA PREGĂTIRII UNUI NOU RĂZBOI.

Iată, domnule Austin, ce dovedește faptul că reprezentantul Statelor Unite ale Americii este nevoit ca în fiecare an să asculte propunerile noastre de pace.

Dvs. cereți fapte. Noi am citat aceste fapte. Dacă pentru dvs. aceasta nu ajunge, vom mai cita și altele. Austin și-a exprimat în mod vădit nemulțumirea față de propunerile noastre. El, în general, este nemulțumit de faptul că noi spunem adevărul, că pregătirea de război noi o numim pregătire de război, că pe atătorii de război îi numim atătorii la război. Austin este nemulțumit de faptul că noi numim lucrurile și oamenii pe adevăratul lor nume. El a spus că injuriile nu înlesnesc o colaborare constructivă, că provocarea nu poate constitui un aport la colaborarea prietenească.

Despre ce cooperare prietenească vorbește d. Austin, atunci când militariștii americani atăta pe față la război împotriva URSS? Despre ce provocare vorbește d. Austin afară numai dacă așa ceva nu trebuie aplicat comportării domnilor militariștii americani?

Austin spune că propunerile URSS urmăresc condamnarea Statelor Unite și a Mării Britanii pentru pregătirea unui nou război. Da, așa este, noi am spus acest lucru în prima frază a propunerii noastre. Noi am spus-o în cadrul ședinței plenare din 23 Septembrie. Am repetat-o aici la 14 Noiembrie. O repet și astăzi.

Se spune: Aceasta este o gravă acuzare. Da, așa este. Dar este o acuzare intenționată pe fapte. Dvs. spuneți — noi trebuie să ne transformăm în acest fel într-un tribunal, și trebuie așa dar să cercetăm aceste fapte. Aceasta este un lucru cu care sunt de acord, dar eu nu pot să fiu de acord cu discursuri care de pildă acela al delegatului statului Peru, care nu a citat nici un fel de fapt, care a vorbit aici despre practica lui diplomatică, despre experiența lui strălucită de diplomat, care a vorbit despre Bolivie, despre tot ce dorită, dar nu a spus nimic cu privire la miezul propunerilor noastre. Aceasta nu constituie o cercetare a chestiunii, nu este un studiu al faptelor și într-o asemenea situație, dvs. natural, nu aveți nici un drept să vă considerați Curte Supremă în chestiuni de importanță internațională. Pentru a fi judecător al unor asemenea chestiuni, ar trebui să fie examinate faptele, domnilor, și să nu fie ocolită examinarea faptelor. Acest lucru nu va fi de folos aceluia care cred că reprezintă ai majorității: majoritatea în afara zidurilor acestor săli și majoritatea în diferite țări în Est și Vest. În Sud și Nord, urmăresc cu atenție tot ce se întâmplă aici în cuprinsul acestor săli, comitete și ședințe plenare.

Militariștii americani încearcă să ascundă pregătirea unui nou război

Domnul Austin tăgăduiește că în Statele Unite ale Americii ar fi în curs pregătire unui nou război. A tăgăduit însă nu este de ajuns. Este nevoie să se dovedească că nu se fac pregătiri de război. Eu am citat o serie de fapte și o serie de dovezi că se fac pregătiri de război. Poate că faptele citate sunt insuficiente, poate că domnul Austin socotește că ele nu dovedesc nimic? În acest caz domnul Austin era dator să dovedească. El însă nu a făcut nici o încercare să dovedească ceva, să arate în ce anume se manifestă inconsistența dovezilor noastre. Nici un singur fapt nu a fost citat pentru a respinge afirmațiile noastre întărite de nenumărate date. Oare a desmășit Austin declarațiile nebunești despre război ale generalului Bradley? Oare a desmășit el declarațiile nebunești ale ministrului apărării USA Johnson?

Și doar aceștia nu sunt persoane de rând, fără importanță în sistemul guvernamental al Statelor Unite ale Americii, sunt doar reprezentanți oficiali ai guvernului american!

Se putea aștepta că Austin va veni cu anumite explicații pentru aceste cuvântări nebunești, că el va spune: „Dvs. nu interpretați bine ceea ce a spus generalul Bradley” — sau „el nu a spus aceasta, el nu s'a gândit la aceasta, el a spus altceva, dvs. ați denaturat, dvs. ați interpretat greșit, nu putem de aceea să dăm crezare dovezilor dvs.”. Austin nu a spus nimic de acest fel. El a tăcut pozând în silinș egipțean, pe care în trecut îl zis, eu nu-l învidiez — nu pe d. Austin, ci silinșul. Austin a trecut pur și simplu peste toate aceste fapte de parcă nici nu le-ar fi auzit. Eu am citat deasemenea fapte, care de pildă organizarea în școlile militare din USA

unul curs special care se numește „curs de strategie specială pentru războiul împotriva Uniunii Sovietice”. Acest curs nu se ține în vreun club de nebuni sau de semi-nebuni, ci în școala militară din Maxwell Field. Eu întreb acum: Poate că acest lucru nu este adevărat? Nu, este adevărat și Austin nu l-a putut nega și nu l-a negat.

Toată presa reacționară americană urlă și șibăre cerând sânge sovietic. Austin însă își păstrează neturburat calmul ca și cum așa ceva nu s'ar întâmpla, ca și cum această presă ar înțona cântece de dragoste la adresa URSS și nu ar publica mășave calomnii, îndemnuri făcând la război împotriva Uniunii Sovietice.

Nol am promis să prezentăm fapte suplimentare, vom face acest lucru. Suntem însă în drept să formulăm cererea noastră după care este necesar să încheiem socoteliile mai întâi cu faptele care le-am citat până acum. Dvs. le ignorăți. Dvs. spuneți: Dați-ne alte fapte. Vă vom da alte fapte, dar dvs. — mă adresez aici criticilor mei — să nu pledeți din vedere că noi înținem bine minte că nu ne-ați dat socoteala asupra acestor fapte, că mai sunteți datornici noștri, că preferați să treceți sub tăcere aceste fapte. Prin aceasta ați și spus ce înseamnă aceste fapte și ce greutate au ele.

Să cercetăm așa dar faptele. Aceste fapte arată că cercurile reacționare din Statele Unite ale Americii, din Marea Britanie și din anumite alte state — nu-j-nevoie să le enumăr pe toate — pregătesc un nou război. Rolul de frunte îl dețin aici cercurile con-

ducătoare din Statele Unite ale Americii, care sprijină fătș pregătirea unui nou război, pregătire care se manifestă nu numai în activitatea de propagandă dar și în creșterea nemai întâlnită a bugetelor militare, în cursa înarmărilor, în organizarea de baze a căror destinație specifică este pregătirea războiului, în organizarea de blocuri a căror destinație specifică este realizarea războiului.

De ce fapte dispunem noi? Bine voii să le dați ascultare.

În Septembrie 1945, ministrul adjunct al marinei militare a USA, Hensel, expunând punctul de vedere al departamentului său la o conferință de presă, a declarat că Statele Unite trebuie „să-și asigure, după război, o gigantică rețea de baze navale, care să cuprindă Oceanul Pacific, Măzând și bazele care înainte aparținuseră Angliei”.

Și, de fapt, potrivit datelor provenite din surse demne de încredere pe care nimeni până acum nu le-a contestat, Statele Unite ale Americii au construit în cursul războiului 256 de baze de toate dimensiunile și toate tipurile pe teatrul de luptă al Pacificului și 228 baze militare terestre, navale și aeriene pe teatrul de luptă al Atlanticului, adică în total 484 baze. De atunci, numărul acestor baze a mai crescut.

În Octombrie 1948 a fost dat publicității la Londra, un comunicat care confirma că în Anglia există baze permanente pentru supraforțele subaeriene americane de tipul B 29, împărțite în trei grupuri de bombardament strategic.

Fostul comandant al forțelor aeriene ale USA, generalul Spaatz, se lăuda atunci crezând că va putea înfrinșda persoanele cu nervii slabi, că aceste 90 bombardiere americane, calculate la potențialul de foc atomic, vor echivala cu 19.800 de supraforțele subaeriene.

La 4 Noiembrie 1949, adică zilele trecute, „New-York Times” a publicat o știre cu următorul conținut: „După 24 de ore de adevărat chibzuit, guvernul britanic a consimțit în cele din urmă, la 3 Noiembrie, să accepte propunerea Statelor Unite ale Americii cu privire la transferarea către Marea Britanie a 70 de bombardiere americane de tipul B-29.”

Aceste bombardiere vor fi trimise în scurt timp în Marea Britanie, în cadrul programului de ajutor militar în conformitate cu stipulațiile pactului Atlanticului de Nord. Hotărârea mai sus menționată a fost luată de guvernul britanic după discuții îndelungate în cursul cărora ofițerii forțelor aeriene regale, funcționarii ai ministerului aviației și ai Comitetului de apărare de pe lângă Consiliul de ministri, care au luat parte la aceste discuții, au avut divergențe în ce privește oportunitatea acceptării acestor avioane americane.”

Ce dovedesc aceste fapte de netăgăduit? Ele dovedesc, în primul rând, că Marea Britanie nu se bizuie pe propriile ei forțe, că ea recunoaște slăbiciunea ei militară și că-și încredințează soarta în mâinile forțelor armate americane și deci și în mâinile aceluia care conduce aceste forțe armate.

Maui mult, faptul acesta dovedește că în Marea Britanie se pregătesc forțe aeriene și terestre considerabile și că Marea Britanie este transformată într-o bază militară americană de unde pot fi ușor atinse obiectivele de atac. Care anume? Gândiți-vă puțin asupra acestei chestiuni. Pe cine, așa dar, se pregătesc să atace aceste 19.800 bombardiere — calculate în potențialul de foc atomic? Pe cine? Franța are? Belgia? Luxemburgul? Germania Occidentală? Suedia? Norvegia? Pe cine așa dar? D-voastră tăceți, prin tăcerea voastră ați și răspuns! Toate aceste cuvântări ale lui Austin și apoi ale lui McNeil și ale celorlalți prieteni ai lor, în majoritatea lor covârșitoare membri ai pactului Atlanticului de Nord, au fost necesare pentru a justifica acest atac care se pregătește împotriva URSS și a țărilor de democrație populară. Statele Unite ale Americii își construiesc baze pe teritoriile altor țări, până chiar și în Marea Britanie, iar în același timp acuză Uniunea Sovietică că ea ar pregăti un atac armat, Reese așa dar că acei care construiesc baze nu se pregătesc pentru atac, iar acei care nu construiesc asemenea baze se pregătesc să atace! Dar, la urma urmelor, doar nu poți ataca cu mâinile goale! Acei care se înarmează sunt oameni iubitori de pace, sunt fâuritori de pace, iar acei care cer dezarmarea, care cer să se semneze un pact pentru întărirea păcii iată, aceștia sunt adevărații agresori! Dar credeți dvs. că va exista cineva care să dea crezare unei asemenea logici? Credeți dvs. că o asemenea logică poate convinge pe cineva? Să mergem mai departe. În 1948 a fost publicată în ziarul „New-York Times” o informație din Nicosia (Cipru) că Ciprul e transformat de americani și englezi într-o importantă bază strategică care trebuie să devină, după cum se exprima corespondentul, un punct de sprijin împotriva expansiunii sovietice. Aceasta înseamnă că insula Cipru e înglobată în acest sistem de atac împotriva Uniunii Sovietice.

Corespondentul ziarului „New-York Times” relatează totodată că, deși Ciprul este o colonie engleză, totuși planurile de transformare a Ciprului într-un bastion îndreptat împotriva Uniunii Sovietice se elaborează sub controlul comun anglo-american, sau, mai bine zis, sub control american.

În Septembrie 1948 — după cum știe toată lumea — senatorul Gurney, președintele Comisiunii senatoriale a USA pentru forțele armate, a avut o întâlnire cu Franco, Corespondentul din Madrid al ziarului „Daily Mail” a relatat că în schimbul acordării de baze către Statele Unite ale Americii Franco a cerut ca Spania să fie admisă în Organizația Națiunilor Unite și ca ea să beneficieze de toate binefacerile acordate țărilor marshallizate.

Azum, bineînțeles, este clar din cauza se întârzie primirea de anunțuri noi membri în ONU. Cauza este aceea că Statele Unite și Anglia caută în fel și chip să introducă în ONU mai întâi Portugalia și Spania și așa mai departe.

prul este o colonie engleză, totuși planurile de transformare a Ciprului într-un bastion îndreptat împotriva Uniunii Sovietice se elaborează sub controlul comun anglo-american, sau, mai bine zis, sub control american.

În Septembrie 1948 — după cum știe toată lumea — senatorul Gurney, președintele Comisiunii senatoriale a USA pentru forțele armate, a avut o întâlnire cu Franco, Corespondentul din Madrid al ziarului „Daily Mail” a relatat că în schimbul acordării de baze către Statele Unite ale Americii Franco a cerut ca Spania să fie admisă în Organizația Națiunilor Unite și ca ea să beneficieze de toate binefacerile acordate țărilor marshallizate.

Azum, bineînțeles, este clar din cauza se întârzie primirea de anunțuri noi membri în ONU. Cauza este aceea că Statele Unite și Anglia caută în fel și chip să introducă în ONU mai întâi Portugalia și Spania și așa mai departe.

A. I. VÂȘINSKI

Trebuie să spunem că venirea lor în ONU nu va aduce nimic bun Organizației Națiunilor Unite. Dar nu aceasta împotrivă, ceea ce este important, este faptul că oare loc la război opiniei publice mondiale. Tărgul are loc cam așa: „Dați-ne baze și vă vom primi în Organizația Națiunilor Unite”.

Departamentul de stat, după cum ne informează acum presa americană, se străduiește să obțină de la Franco dreptul de a folosi porturile Cadix, Cartagena, Valencia, Barcelona, Huelva; dreptul de a mări aerodromurile militare existente, dreptul de a construi noi aerodromuri, în special în apropiere de litoral, pe plajă înalt. În interiorul țării, în Catalonia și Aragon. Totodată se subliniază pe față că Statele Unite ale Americii sunt interesate să li se pună la dispoziție încă una din insulele Baleare pentru uzul forțelor armate americane.

Există informații că încă în 1947 s'a încheiat un acord secret cu Spania potrivit căruia Statele Unite ale Americii au obținut dreptul de a construi 13 baze pe teritoriul Spaniei.

O informație similară a fost publicată în buletinul „Report on World Affairs”, care a relatat că Statele Unite

Uniunea Atlanticului de Nord — instrument de agresiune și nu instrument al păcii

Austin a încercat aici să ne convingă de politica iubitoare de pace a Statelor Unite. El a citat în discursul său declarația Comisiunii pentru afaceri externe al Senatului american ca o dovadă a faptului că, după cum a spus el, principala scop al pactului Atlanticului de Nord este de a da un ajutor Organizației Națiunilor Unite în vederea atingerii principiului ei scop și anume menținerea păcii și securității. Austin a citat și aceea parte din această declarație unde se spune că Uniunea Atlanticului de Nord este o uniune îndreptată numai împotriva războiului însuși. El s'a referit, cu acest prilej, și la faptul, că, „politică Statelor Unite ale Americii este îndreptată exclusiv spre asigurarea păcii și securității internaționale, prin intermediul Organizației Națiunilor Unite, astfel încât forțele armate să nu fie folosite altfel decât în interesele comune”. Austin a susținut mai departe că „Statele Unite ale Americii încearcă să asigure ONU-ului forțe armate, după cum prevedea Carta”.

Iată de ce anume a încercat să ne convingă Austin, făcând reclamații politice externe a Statelor Unite ale Americii ca politică iubitoare de pace, ca politică îndreptată împotriva războiului și evenimentelor militare, ca politică menită să întărească pacea.

Correspondența oare aceasta realitate? Nu, nu corespunde și iată de ce. Mă folosesc chiar de argumentele d-lui Austin. Ni se spune că deoarece Carta ONU-ului conține angajamente în vederea întăririi păcii, nu este necesară încheierea pactului între cele cinci puteri pentru întărirea păcii.

Dar de ce oare, deși există astfel de angajamente prevăzute de Carta, și încheiat totuși pactul Atlanticului de Nord? Nu este oare limpede că o astfel de argumentare este neconvincătoare?

Dacă, existând ONU se poate avea pactul Atlanticului de Nord, fie chiar și în scopurile cele mai pasnice, pact între 12 state, atunci când Organizația Națiunilor Unite se compune din 59 de state, atunci oare de ce nu se poate avea un pact între cinci state? De ce este considerat un astfel de pact pentru in-

au încheiat, concomitent, un acord și cu Portugalia, ca să li se acorde dreptul de a construi 7 baze pe teritoriul Portugaliei și 5 baze în coloniile portugheze.

În Iulie 1949, Agenția „Associated Press” a transmis o știre în care se arăta că Statele Unite ale Americii elaborează un plan pentru înfrinșdarea de avantposturi aeriene în inima Arcticii și în care se explică, în același timp, de ce Statele Unite ale Americii au nevoie de aceste avantposturi. Reiese că ele sunt necesare pentru că avioanele ar putea aci să ia combustibil în cursul operațiunilor peste Polul Nord.

Fiți atât de amabili și spuneți-mi împotriva cui vor fi îndreptate aceste operațiuni peste Polul Nord? Oare împotriva Suediei, Norvegiei, Danemarcului sau Islandei? Peste Polul Nord, împotriva cui oare pot fi îndreptate aceste operațiuni? Operațiuni care necesită astfel de pregătiri uriașe: baze, sute de avioane și bomba atomică, care, după cum se știe, este ultima speranță a militariștilor americani.

Oare a fost desmășită știrea aceeași Agenției „Associated Press”, în care se spunea că în mâinile redacției ei a ajuns raportul ministerului de aviație, al ministerului de aviație al Statelor Unite cu privire la planurile și dezvoltările legate de crearea de baze pentru bombardiere grele în statul Maine la Limestone și în care spunea: „O operație polară tipică poate necesita ca avioanele care decolează de pe bazele aeriene ale Statelor Unite să ia combustibil de la avantposturile aeriene din Canada de nord și din Groenlanda sau chiar de la avantposturile stabilite în regiunea ghețurilor polare...”.

Maui pot fi citate numeroase fapte care dovedesc deplina justificare a neînșinții, deplina justificare a afirmațiilor, privind pregătirile ce sunt duse în vederea declanșării unui nou război și care se ascund în spatele unor bogate frazeologice pasnice sau iubitoare de pace. Ar fi important însăși, să se explice opiniei publice mondiale în vederea căror scopuri sunt menținute bazele militare mai sus amintite, care au fost create în timpul celui de-al doilea război mondial împotriva Germaniei hitleriste și a Japoniei militariste. Oare în vederea căruia scop nu numai că sunt menținute, dar se și organizează noi baze? Împotriva cui sunt oare destinate aceste baze? În ce constă misiunea pasnică a acestor baze?

Trebuie să recunoaștem că până acum la toate aceste întrebări sau fie chiar la vreuna din ele, nici noi și nici altcineva nu a reușit să capete din partea Statelor Unite ale Americii un răspuns cănuși de puțin articulat.

Doar nu pot fi socotite drept răspuns la aceste întrebări astfel de cuvântări ale celor pe care le auzim din timp în timp din partea domnilor reprezentanți militari și civili americani — foști și actuali senatori — cuvântări despre vidul militar care, chipurile, ar trebui completat pentru legea fizică spune că natura are orare de vid... sau cuvântări despre necesitatea ajutorului mutual și a apărării atunci când, după cum se știe nimeni nu intenționează să atace nici Statele Unite și nici pe ceilalți semnatari ai pactului Atlanticului de Nord, și, în consecință nu ai de ele să te aperi.

tărirea păcii contrar principiilor Organizației Națiunilor Unite? Trebuie să spun că tot ceea ce se vorbește despre scopurile pasnice ale pactului Atlanticului de Nord nu rezistă în fața nici unei critici tot așa după cum nu rezistă în fața unei critici și referirea la faptul că pactul Atlanticului de Nord ar acționa prin intermediul ONU în interese comune.

Aceasta nu corespunde realității deoarece ONU nu și-a dat consimțământul pentru crearea Uniunii Atlanticului de Nord. Voi ați organizat această uniune fără noi și fără numeroase alte state și aceasta dintr-un motiv foarte firesc și anume pentru că această uniune este îndreptată împotriva noastră.

Austin se bate cu pumnul în piept afirmând că toate acestea sunt pentru ei egal cu numai pentru pace și că pactul Atlanticului de Nord nu urmărește nici un fel, dar absolut nici un fel, de scopuri militare.

Austin se referă în această privință la faptul că Uniunea Sovietică are pace cu țările din Europa Răsăriteană: cu Republica Polonă, Republica Cehoslovacă, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria și Republica Populară Română. Dar aceste pacte sunt îndreptate împotriva unei eventuale viitoare agresiuni germane care rămâne și în viitor un pericol real și o amenințare pentru noi, căci militarismul german nu a fost lichidat, mai cu seamă datorită politicii duse în zonele occidentale ale Germaniei de Statele Unite ale Americii și de Marea Britanie. Mai mult, militarismul este încurajat Germania Occidentală este transformată într-un viitor participant la acest pact al Atlanticului de Nord, cu toate urmările care decurg de aci, — ca baze pentru un eventual atac împotriva altor țări, împotriva Uniunii Sovietice și a prietenilor săi.

Dacă în pactul Atlanticului de Nord este vorba de pace, atunci de ce. În acest caz, tocmai Statele Unite sunt cele care zadărnicesc elaborarea de măsuri pentru crearea forțelor armate ale ONU? De ce nu putem noi, de patru ani, să ajungem la un acord în ce privește contingentele forțelor armate

ale ONU, la un acord asupra principiului calitativ și cantitativ de organizare a forțelor armate? Dacă politica Statelor Unite ar avea în adevăr ca obiectiv să asigure pacea și securitatea prin intermediul ONU, așa cum susțineți d-voastră, atunci cum în acest caz poate fi creată o asemenea organizație ca Uniunea Atlanticului de Nord chiar în a-lara ONU și chiar în chip de concurență cu ONU? Co legături există între ONU și Uniunea Atlanticului de Nord în a-lara faptului că 12 din cele 59 state prezente aici sunt participante ale acestui uniunii? Ce drept aveți oare, domnule Austin, să spuneți că Uniunea Atlanticului de Nord este o Uniune care a luat naștere prin intermediul ONU și în așa fel ca forțele armate ale ONU să nu fie folosite altfel decât în interesele comune? În ale cui interese comune vor fi folosite forțele armate ale acestui Uniunii Atlanticului de Nord, dacă va fi cazul ca ele să fie folosite?

În loc de răspuns la aceste întrebări, Austin, transformându-se pentru un timp într-un adevărat poet? Acesta este, după cum reiese, „un paragraf mioros”. Acesta este, după cum reiese, „o ramură artificială înconjurată de spini”, acesta este, în sfârșit, „o înaltă discuție despre pace care sună a război”. Un senator, fie chiar și fost, ci un adevărat poet! Dar, în fond, ce a spus el în afara de aceasta despre paragraful 22 Pot să afirm că dacă ar fi să dăm la o parte toată această vorbărie goală, toate aceste încercări de a face figuri de stil poetice, va rămâne numai enervarea d-lui Austin. Numai prin enervare și prin pierderea stăpânirii de sine poate fi explicată toată această întreagă parte a cuvântării d-lui Austin, în care el a declarat că noi nu am lua în seamă concluzia Adunării Generale în sensul că interzicerea efectivă a armei atomice poate fi realizată numai prin transferarea tuturor materialelor atomice periculoase și a tuturor mijloacelor de fabricare și folosire în proprietatea organului internațional numit de delegații americani cooperativă internațională.

Dar nici aceasta nu corespunde realității. Oare noi ignorăm hotărârile Adunării Generale? Dimpotrivă, noi am realizat-o cu scrupulozitate și am dovedit că este inacceptabilă cererea de a transfera toate materialele prime atomice și toate întreprinderile prelucrătoare ale acestor materii prime cu titlu de proprietate, fie de stăpânire, la dispoziția acestui așa numit organ internațional. Și noi am arătat de ce anume.

Toți adversarii noștri au fost enervați de faptul că noi apărăm suveranitatea de stat, că noi suntem împotriva transformării organului internațional de control într-un supratrust american. Ei au încercat să reducă toate acestea la discuții teoretice asupra concepției juridice. Este vorba de ce tot altceva. Am citat aici memoriul din 1946 al comisiei condusă de d. Acheson, am citat un număr de alte documente și în special declarația d-lui Barnard, care, desigur că el este cunoscut d-lui Austin și care desvâluie dedesubturile întregii propuneri privind transferarea resurselor atomice în proprietatea organului internațional de control și dedesubturile împotrivirii față de propunerile noastre. A. aceste chestiuni au rămas nelămurite, deși lămurirea lor ar fi înălțat ura micșorează motive pentru orice fel de divergențe care ne desbină acum. Dar nici acest lucru nu a fost făcut. Noi spunem că a transfera în proprietatea acestui organ internațional de control toate resursele atomice ale fiecărei țări, toate întreprinderile pentru prelucrarea materialelor atomice, toate întreprinderile așa numite industrii auxiliare — metalurgică, chimică, etc., precum și întreaga activitate de cercetări științifice — a transfera toate acestea în proprietatea acestui organ este imposibil, pentru că acesta va fi egal cu paralizarea întregului sistem economic. În special în acele țări unde energia are un rol hotărâtor, iar energia atomică joacă un rol deosebit în dezvoltarea economiei naționale. Să lă-săm la o parte chestiunea suveranității. Să admitem că, după cum s'a afirmat aci, ea este o teorie învechită, uzată, feudală, medievală. Toate acestea desigur că nu sunt adevărate, dar să le lășăm așa. Să ne smulgem din lanțurile scolastice juridice și să examinăm chestiunea din punctul de vedere al vechii statelor și popoarelor. Și din acest punct de vedere este necesar să respingem propunerea americană privind transferarea resurselor și întreprinderilor atomice în proprietatea organului de control, deoarece noi nu putem admite ca, prin intermediul planului american care este defectuos chiar și potrivit mărturiilor autorilor săi, să subordonăm întreaga economie a țărilor continentale acestui organ.

În afara de aceasta, poate fi considerat ca stabilit că transferarea resurselor de energie atomică în proprietatea organului de control nu este provocată de nici un fel de necesitate. Aceasta o spun persoanele competente, aceasta o spun înșși americani. Nu există nici un fel de motive pentru un asemenea plan și propuneri în afară de dorința unor a de a capara întreaga energie atomică, de a concentra în mâinile lor toate ace-

tea și de a se transforma într-un monopolist care să dicteze oricărei țări căile de dezvoltare a economiei sale, căile sale de dezvoltare. Nu este vorba de teorii, despre suveranitatea de stat, deși acestea o privesc foarte îndepărtat.

Noi nu putem fi cănuși de puțin de acord cu negarea suveranității, despre care am auzit aci, și aceasta nu pentru prima dată. Este vorba de interesele vitale ale țărilor și numai acestea care nu au nimic de pierdut din acest punct de vedere sau care au fost puse de mersul evenimentelor istorice într-o asemenea situație, când ele sunt neputincioase de a se împotrivi, când ele sunt nevoite să bea această cupă amară până la fund, numai acestea nu au de ales. Dar noi nu suntem într-o astfel de situație, nici noi am fost vreo dată și nici nu vom fi într-o astfel de situație.

Noi avem destule forțe și mijloace pentru a ne păstra independența noastră economică și politică, noi primim cu încredere în viitor pentru că avem în urma noastră un trecut măreț și pentru că al nostru este prezentul măreț creat de genul poporului nostru sovietic. Noi vom respinge orice fel de plan care vrea să supună țara noastră controlului organizațiilor capitaliste străine.

Este limpede că aici sunt două lagăre. Fiecare din ele are concepțiile sale. Dacă noi nu vom găsi calea pentru a ajunge la un acord, atunci, desigur, că o colaborare între ele este imposibilă.

Dar este oare posibilă găsirea unei astfel de căi? Da, ea este posibilă. Și eu voi dovedi aceasta mai departe în mod special în legătură cu o chestiune extrem de importantă, care a fost ridicată aici despre război, despre coexistența a două sisteme, despre posibilitatea colaborării lor, despre declarațiile marilor noștri învinzători Lenin și Stalin, a dă-căilor noștri Marx și Engels.

Da, domnilor, noi suntem conduși și însușești de marxism-leninism. Noi ne aflăm pe această poziție căci aceasta este cea mai mare însușire a științei în domeniul sociologiei și economiei, a științei despre căile de dezvoltare socială a omenirii și activitatea noastră se bazează pe știință și nu pe utopie.

Dar acum vreau să vorbesc despre propunerile sovietice și despre măsura în care este cunoscută critica criticilor noștri.

Propunerile sovietice, propunerile noastre extrem de modeste cu privire la energia atomică, sunt ogindite în punctul 2.

Propunerile sovietice se reduc la aceea că Adunarea Generală să dea comisiei pentru energia atomică instrucțiuni și orientare, să recomande să nu admită în viitor noi tergiversări și să treacă la măsurile practice pentru interzicerea armei atomice și pentru instituirea unui strict control internațional. Oare, o astfel de propunere poate împiedica sau dăuna acestei chestiuni în fața aceluia care intră adevăr se interesează de ea? Oare, adoptarea ei asemenea propuneri exclude obligația comisiilor pentru energia atomică sau a oricărui alt organ impunerii în această privință, să se ocupe de elaborarea de măsuri practice pentru interzicerea armei atomice și pentru instituirea controlului? Dar nu voi greși dacă voi spune că hotărârea care a fost adoptată ieri în comitetul politic special în ce privește energia atomică și care va fi desigur aprobată de Adunarea Generală va avea aceeași însemnătate practică ca și toate hotărârile precedente ale Adunării Generale în această chestiune, adică nici un fel de însemnătate.

Noi nu avem nevoie aci de cuvinte, noi avem nevoie de fapte practice și noi ne adresăm comitetului politic Nr. 1 și, prin el, Adunării Generale, cu singura rugămintă de a adopta o astfel de hotărâre care obligă să se treacă la activitatea practică. Dacă d-voastră vreți să interziceți arma atomică, dați ordin să se treacă la măsuri practice. Dar d-voastră nu vreți să faceți aceasta însărcinându-l